

elektronická

KAPITÁNSKÁ POŠTA

metodický a informační zpravodaj HKVS

číslo 47, prosinec 2016

Nový HKVS
Rozhovor s Oskarem

Plachtění:

Tábor pod plachtami

Deskovka

P550 po sezóně

Sestry a bratři,

končím s vámi již další rok jako hlavní kapitán. V listopadu proběhly volby do nového HKVS a jsem velmi rád, že je HKVS opět kompletní, že máme novou krev i osvědčené staré páky pro udržení kontinuity. Děkuji za sebe všem, kteří uplynulé tři roky pomáhali, ano, i kritikům, kteří nám ukazovali a ukazují, kde a co dělat lépe. Dali jste nám ve volbách poměrně vysokou podporu – té si vážíme a já budu opravdu velmi rád, když krom podpory ve volbách budou vodní skauti i nadále spolupracovat na mnoha věcech dohromady – na odborkách, na vlčících a světýlkách, revizi stezky, na skautském vzdělávání od kormidelnic-kých kurzů po lesní školy. Všechny tyto věci stály a stojí na rukách dobrovolníků, z nichž mnozí skautingu věnují s plným nasazením většinu svého volného času a spoluvytvářejí tak skauting pro nás i pro další generace.

Když jsem byl na vánočním setkání „dědečků a babiček“ (jak říká Hvězdář) před týdnem na Tortuze v Nymburce, uvědomil jsem si, jak věk klame. Na první pohled mnoho těch skromných prošedivělých hlav jen tiše sedí, pokyvuje, usmívá se – ale přijde-li řeč na různá témata jim blízká – ať již na sjíždění dravých řek před mnoha a mnoha lety, na dokončení stavby loděnice loni, před třiceti, před padesáti lety, na vybudování nových překážek umělé slalomové dráhy – v tu chvíli jim začnou svítit oči, začnou gestikulovat, popisovat,

kteřá peřej se jak jede či jela – a člověk si uvědomí, že tito před chvílí nenápadní skauti a skautky věnovali velkou část svého života pro druhé, vychovali generace holek a kluků a bez nich bychom neměli na čem stavět. Na Tortuze ale byl jen zlomek, zlomek těch desítek nebo snad stovek bývalých vůdců, vůdkyň, pomocníků v přístavech i oddílech.

Je čas vánoční, čas, kdy bychom se měli alespoň trochu zastavit, zamyslet se, ohlédnout se za uplynulým rokem či roky. Vzpomeňme alespoň teď na naše předchůdce, na ty naše „dědečky a babičky“, z nichž mnozí jsou sami, navštívme je s družinou, pošleme jim pohled z výpravy či malý dárek nebo fotku z oddílových akcí nebo jim alespoň zatelefonujme.

Sestry a bratři, za sebe i celý HKVS vám i všem vodním skautům přeji klidné prožití Vánoc a vše nejlepší do nového roku 2017.

Cedník

Nový HKVS

5

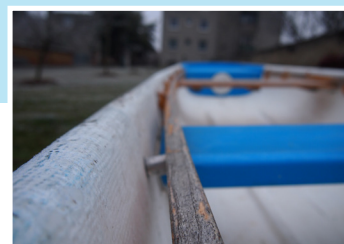
Tábor pod plachtami

9

P550 po sezóně

15

Rozhovor s Oskarem

21

KLŠVS

33

Zprávy z HKVS

V listopadu proběhl volební ústřední sraz kapitánů, na kterém byl zvolen nový HKVS. Podrobnosti ze srazu a představení členů se dočtete v samostatných článcích. Proběhly také krajské sněmy vodních skautů, na kterých byli zvoleni noví krajsští kapitáni (viz. rámeček).

USNESENÍ VOLEBNÍHO SNĚMU USK

Volební ústřední sraz kapitánů bere na vědomí výsledek voleb, sdělený volební komisí, a tento výsledek potvrzuje.

Volební ústřední sraz kapitánů schvaluje předloženou zprávu o činnosti HKVS za uplynulé volební období 2013-2016.

Volební ústřední sraz kapitánů děkuje odstupujícímu HKVS za dobře odvedenou práci za období 2013-2016.

Volební ústřední sraz kapitánů navrhuje v Organizačním řádu v kapitole Sněm OJ (4.2) doplnit článek 119 odstavec b větou ve znění:

„Vedoucí přímo podřízených jednotek mohou být na sněmech VOJ zastoupeni svými zástupci.“

Tj. celkové znění odstavce b bude:

b) členové rady VOJ, vedoucí přímo podřízených jednotek mohou být na sněmech VOJ zastoupeni svými zástupci.

SKRIPTA KE KAPITÁNSKÉ ZKOUŠCE

Na webu <https://www.dropbox.com/sh/vopfuuxmjtoet6p/AA-CPzBosvE1Jf6ENu77BTEM8a?dl=0> jsou zveřejněny jednotlivé kapitoly do skript ke kapitánské zkoušce s finálním textem včetně návodu, jak připomínkovat. Prosíme, přečtete si je, a pokud vám tam něco chybí, přebývá nebo něčemu nerozumíte, neváhejte se ozvat Cedníkovi. Pokud už jste začali připomínkovat do některé z předchozích verzí, nevádí, pošlete to Cedníkovi taky.

KRAJŠTÍ KAPITÁNI

Jihočeský – Lukáš Bíca – Šotek
 Jihomoravský – Michal Kordík – Pytlík
 Karlovarský – Zdeněk Kunc – Dandy
 Královéhradecký – bez KK
 Liberecký – Matyáš Kabeš – Kvido
 Moravskoslezský – Martina Adamová – Sepka
 Středočeský – Václav Zeďínek – Vašek
 Olomoucký – bez KK
 Pardubický – Oldřich Pešina – Olda
 Plzeňský – Jiří Helus – Ježour
 Praha – bez KK
 Vysočina – Hana Vencálková – Venci
 Ústecký – bez KK
 Zlínský – Petr Veselý – Wesa

ODBORKY, VLČCI A SVĚTÝLKA

Nové odborky jsou ve finální fázi, kromě dokončování posledních pracovních listů se ladí vše dohromady, optimalizují se obtížnosti a počty bodů. U vodáckých odborek došlo k pár drobným změnám (např. sloučení úkolů), nemělo by to však mít faktický vliv na to, co si děti plní. Vše najdete na webu odborky.skauting.cz, finální pracovní listy vodáckých odborek po úpravách budou zveřejněny na webu HKVS. Pokud máte jakékoli podněty nebo připomínky (nejen k vodáckým odborkám), pošlete je Kuldě.

Tým nových vlčků momentálně nefunguje, předpokládáme, že na jaře fungovat začne a revize vlčků/světýlek se doopravdy rozeběhne. Nic to však nemění na tom, že v červnové KP vyšly experimentální verze a dosud přišla pouze jedna reakce z oddílů! Nezapomněli jste vaše připomínky poslat?

RŮZNÉ

Probíhá jednání s tvůrci grafického manuálu o úpravách sendviče, o výsledcích budete informováni.

Byli jsme upozorněni na malou propagaci vodáckých akcí, prosíme proto organizátory akcí, aby využívali Křižovatku, zprávy ve

Skautském světě i v Kmeni.

O Severku na příští rok (od Skare 2017) projevil zájem Pytlík z Hodonína.

Byla založena sekce VS ve vodáckém muzeu ve Zruči nad Sázavou, pokud máte cokoli vhodného ve svých loděnicích a klubovnách, obraťte se na Mikroba: kosnar20@seznam.cz

Hvězdářovi a Daně se 1. 12. 2016 narodil syn Jiří.

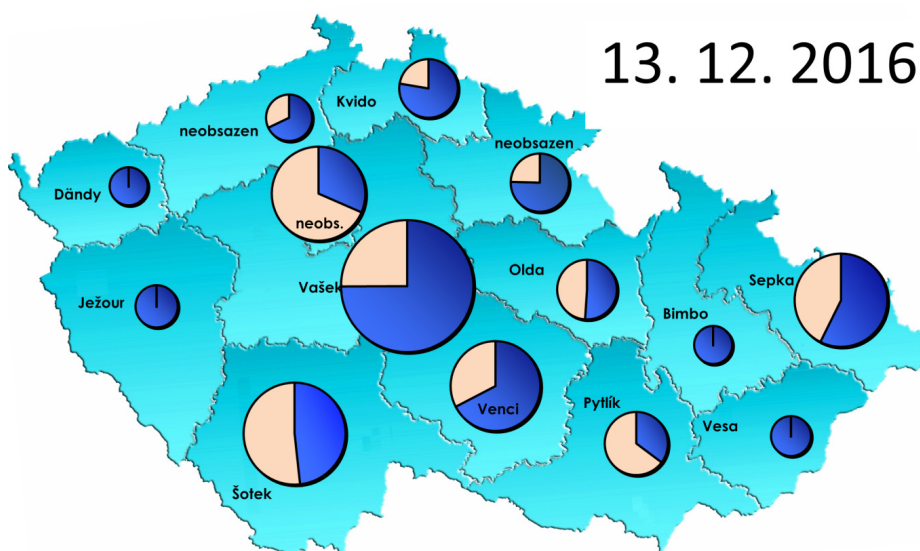
Jarní sraz VS proběhne v termínu 7.-9. 4. 2017

Kulda

FOTO VÁCLAV ZEDÍNEK - VAŠEK

Vodácké desetikoruny k 13. prosinci 2016

Stav zaplacených zvláštních příspěvků na rok 2016:

kruhové grafy ukazují podíl zaplacených a nezaplacených příspěvků v kraji. Modré pole označuje příspěvky zaplacené, béžové nezaplacené.

Aktuálně jsme na 62 % očekávaných darů. Jsme meziročně s desetikorunami pozadu. Jasně se ukazuje, že o dar je často třeba osobně požádat a to jsem letos ještě neudělal...

„Vodáckou desetikorunu“, zvláštní příspěvek na provoz Sítě VS, odesílá přístav VS nebo oddíl VS prostřednictvím svého střediska po registraci, zpravidla do jarního srazu. Příspěvky ve výši 10 Kč za registrovaného člena se posílají na účet KVS 2300183549/2010 pod variabilním symbolem 99YYXXXXX, kde YY je rok a XXXXX je ev. číslo jednotky (pro rok 2016 to u jednotky ev.č. 114.05 bude var. symbol 991611405). V případě platby za více předchozích let je variabilní symbol 9900XXXXX. Příspěvky je možné zaplatit i hotově na srazech kapitánů.

Za všechny „vodácké desetikoruny“ zaslané v duchu hesla „vodáci sobě“ děkujeme.

Hvězdář

Vodácké desetikoruny přijaté v období 15. 10. 2016 až 6. 12. 2016:

ev. č.	Přístav/středisko	částka
214.09	přístav Slanečci Kolín	660 Kč
219.10	přístav RETRA Brandýs nad Labem	670 Kč
21A.02	středisko Lesní Moudrost Dobřichovice	410 Kč
21A.07	přístav Dub Všenory	270 Kč
532.12	středisko Polaris Pardubice	200 Kč
611.01	středisko Bobři Havlíčkův Brod	460 Kč
611.05	středisko Goliath Příbyslav	560 Kč
627.03	přístav Neptun Znojmo	810 Kč
816.08	přístav VIRIBUS UNITIS Ostrava	920 Kč

Platby za rok 2015

21A.07	přístav Dub Všenory	270 Kč
--------	---------------------	--------

Oprava údajů z říjnové KP

534.05	středisko Vysoké Mýto (bylo uvedeno 150 Kč)	430 Kč
534.03	středisko Javor Česká Třebová (bylo uvedeno 30 Kč)	570 Kč

Nový Hlavní kapitanát

Ve dnech 25. – 27. listopadu proběhl ve Žďáru nad Sázavou Ústřední sraz VS, na kterém byl ve volbách zvolen nový Hlavní kapitanát vodních skautů.

Je asi lepší říct „staronový“, neb kapitanem VS byl na další tři roky zvolen David Svoboda – Cedník a jeho zástupkyní Jana Karaová – Kulda, kteří vykonávali tyto funkce i v předchozím volebním období. Stejně tak pozice hospodáře a výchovné přístavné zůstala nezměněna – hospodářem nadále zůstává Jan Fischer – Hvězdář a výchovnou Zuzana Pozlovská – Pumpa. Kapitanát dále doplnili dva nové členové, a to přístavní Simona Zatloukalová – Koblížek a Jakub Axman. Jako členové revizní komise pak byli zvoleni Roman Patočka – Čajíček, Hana Dejmková – Bobr a Vojtěch Žižka – Vojta.

HLAVNÍ KAPITANÁT SE PŘEDSTAVUJE:

HLAVNÍ KAPITÁN: DAVID SVOBODA – CEDNÍK

Skauting:

- 2013–2016: hlavní kapitan VS
- 2013 - dosud: zástupce kapitána 4. oddíl VS Albatrosové Praha 3 ve 4. přístavu Jana Nerudy Praha
- 1996–2012: kapitan oddílu
- 1997–2002: předseda krojové komise VS, člen krojové komise ÚRJ
- 2000: Rovermoot v Mexiku, zástupce šéfa kontingentu
- 1999: Kapitánská lesní škola VS
- 1989: vstup do 4. přístavu (ještě před revolucí)

Kvalifikace: Kapitánská zkouška; Záchranář II. VZS ČČK / Mistr plavčí; Záchranář na divoké vodě; Potápěč CMAS P*; Státní zkouška z pedagogiky a psychologie (2002)

Kromě stále menší pomoci v domovském oddíle a správě základny Korno v Českém krasu jezdím na vodu, lezu do jeskyní, pomáhám občas na lesních školách a kurzech s vodní záchranou, a tak vůbec. Baví mě ovocnictví, roubování a vrtání se v hlíně. Jsem známý tím, že dokážu všechno krásně konstruktivně zkritizovat.

Zaměstnaní: Pracuji jako odborný asistent na Přírodovědecké fakultě UK v Praze, kde jsem také studoval (RNDr., Ph.D.). Mým oborem je botanika mykologie, specializace lišejníky. Mimoto mám aprobaci pro učitelství biologie pro střední školy.

Jazyky: angličtina, francouzština, ruština

ZÁSTUPKYNĚ HLAVNÍHO KAPITÁNA: JANA KARAOVÁ – KULDA

Skauting:

- 2013–2016: zástupkyně hlavního kapitána VS
- 2010 – dosud: práce v přípravném týmu závodu Napříč Prahou – přes tři jezy – ceny pro vítěze, sponzoři, články
- 1998–2003: práce ve vedení oddílu – příprava programu pro žabičky a skautky
- 1999: Kapitánská zkouška
- 1999: Lesní škola vodních skautů – Lavičky na Dalešické přehradě
- 1993: vstup do 5. oddílu vodních skautek Mladá Boleslav

Zaměstnaní: mateřská a rodičovská dovolená, jinak učitelka (chemie a související semináře a laboratoře) na Gymnáziu Botičská 2014/2015, Malostranském gymnáziu a ZŠ Malostranská 2010–2012, Lauderovy školy 2006/2007

Vzdělání

2006 – dosud: doktorské studium – Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra analytické chemie; doplňkové pedagogické studium – chemie, Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra učitelství a didaktiky chemie

2001–2006: magisterské studium – Univerzita Pardubice, Fakulta chemicko-technologická, obor Ochrana životního prostředí studijního programu Chemie a technická chemie

Jazyky: angličtina, španělština, ruština

PŘÍSTAVNÁ VÝCHOVNÁ: ZUZANA POZLOVSKÁ – PUMPA**Skauting**

od 2010: výchovná zpravodajka HKVS pro výchovu
od 2003: nejprve účastník, později organizátor a lektor ČLK VS Námořní akademie, od roku 2012 zástupce vůdce akce dobrovolnice ve skautském světovém centru WAGGGS – Pax Lodge (Londýn)
2010 (léto): vůdce 1. OVS Atlantida
2007–2013: redaktorka sekce Skaut-Out na teepek.cz
2006–2010: členka různých pracovních skupin – Metodická skupina, skupina pro odborky, skupina pro Novou ČZ
Dále: členka různých pracovních skupin – Metodická skupina, skupina pro odborky, skupina pro Novou ČZ

Kvalifikace: Instruktorská zkouška a Zkouška vodáckého minima

Zaměstnaní: Ačkoliv jsem na VŠE v Praze vystudovala ekonomii a politologii, vždycky mě to táhlo k cestovnímu ruchu. Pracuji jako travel designer v Exclusive Tours v Praze. Náplní má práce je připravovat luxusní dovolené na míru, a to po celém světě. Mezi mé specializace, které jsou zároveň mou vášní, patří safari v Africe, zábavní parky v USA a poznávací dovolené (zejména Evropa a Severní Amerika).

PŘÍSTAVNÝ HOSPODÁŘ: JAN FISCHER – HVĚZDÁŘ:**Skauting**

od 2013: přístavný HKVS – hospodář
od 2011: člen revizní komise Pražského kraje ABS
od 2011: hospodář 5. střediska Modřany
2010–2013: přístavný HKVS – organizační
od 2009: pořadatel závodu Přes tři jezy
2007–2010: zástupce vedoucího 5. střediska Modřany
2003–2010: výchovný zpravodaj 5. střediska Modřany
2002–2008: vůdce smečky vlčat 75. oddílu Derwen
2000: vstup do Junáka

Kvalifikace: Kapitánská zkouška, instruktorská kvalifikace, OČK zdravotní péče; Záchranář III. VZS ČČK / Plavčík; Záchranář na volné vodě, IVT; Potápěč IANTD OWD

Zaměstnaní:

od 2012: odborný asistent na PřF UK v Praze, katedra analytické chemie

2006–2012: vědecký pracovník Univerzity Karlovy v Praze, Přírodovědecké fakulty, Katedra analytické chemie.

2009: učitel Chemie na Gymnáziu Christiana Dopplera

2005: Asistent technologického výzkumu v Centru pro bioelektroniku a biosenzory, Arizona State University (Phoenix, USA)

PŘÍSTAVNÁ: SIMONA ZATLOUKALOVÁ – KOBLÍŽEK

Skauting:

2014 – dosud: rádce 12. DVO – ne v aktivním vedení
 2010–2014: palubní důstojník 12. DVO – vedení žabiček
 2008–2010: lodivod 12. DVO – vedení žabiček
 2004: vstup do 12. dívčího oddílu přístavu Eskadra Ostrava

Kvalifikace: ČZ, ZZA a KVM

Dále: Člen přípravného týmu srazů VS (od roku 2013) – propagace;
 Člen Roverského odboru Junáka

Vzdělání:

2016 – dosud: Ph. D. student mikrobiologie a epidemiologie na Ústavu preventivního lékařství na Lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci

2014–2016: magisterské studium oboru Bioanalytik na Fakultě chemicko-technologické Univerzity Pardubice

2011–2014: bakalářské studium oboru Zdravotní laborant na Lékařské fakultě Ostravské Univerzity v Ostravě

Jazyky: angličtina, němčina

PŘÍSTAVNÝ: JAKUB AXMAN

Skauting

2016: předseda revizní komise Přístavu VS Racek Žďár nad Sázavou
 2015: složení čekatelské zkoušky
 2015: vstup do Junáka

Kvalifikace: Čekatelská zkouška, Instruktor vodní turistiky,
 Instruktor lezení na umělých stěnách

Zaměstnání: Finanční poradce od roku 2016

Jazyky: angličtina, němčina

REVIZNÍ KOMISE SE PŘEDSTAVUJE:

ROMAN PATOČKA – ČAJÍČEK

Skauting

2006–2016: stále kapitánem skautského oddílu 10.ovs. v přístavu Maják Liberec
 2010–2016: člen týmu správcování skautské chaty Seleška, patřící KRJ Libereckého kraje
 2010–2016: předseda revizní komise ZVOJ HKVS, dále předseda revizní komise v přístavu Maják Liberec
 2008–2016: předseda revizní komise KRJ Libereckého kraje
 2010: registrován u přístavu Maják, stále členem v OS klubu ve Flotile Liberec, organizátor expedic: Mont Blanc 2007, Mont Blanc 2008, Via Ferrate 2009+10
 2006: ukončena činnost 32.ovs. ve Flotile Liberec (kapitán oddílu), od podzimu vypomáhám a jsem kapitánem oddílu u 10.ovs. v přístavu Maják Liberec
 2003–2010: hospodář a pokladník přístavu Flotila Liberec, od roku 2008 současně i přístavný přístavu
 1989–2006: kapitán skautského oddílu 32.ovs, účast na expedicích: Oversaj 92+Navaka92, (organizační štáb) Navigamus 94+97, Nisa 96, organizačně zajistil expedice: Prielom Hornádu 88, Alpen 2000, Soča 2002, Francie 2004, Alpy 2006
 1991–1994: člen HKVS – komise roving – zorganizování čtyř expedic NORSKO 1993 s výcvikem raftingu na řece Soja společně s M. Svobodou
 1993: účast na Kapitánské lesní škole VS, vůdcovská zkouška
 1991: zdravotní zkouška, kapitánská zkouška

- 1990: čekatelská zkouška, zdravotní zkouška
 1989: spolu s oddílem po revoluci zůstávám členem v přístavu Flotila Liberec – jako vůdce (kapitán) oddílu v 32.ovs – složen skautský slib
 1978–1989: členem Flotila Liberec – účast na expedicích: Labe 82, Delta 84, Labe 86, Ježorak 88

Kvalifikace: Kapitánská zkouška, Vůdčovská zkouška, čekatelská zkouška, zdravotní zkouška, Instruktor vysokohorské turistiky, horolezectví
 Kromě vedení oddílu a spravování základny Seleška, jezdím hodně na vodu do WW IV (raft, kajak), zkouším i plachtit jak na jezerech, tak na moři, každou zimu se zdokonaluji v eskymáckém obratu, lezu po skalách či do jeskyní, navštěvuji via ferrate cesty po celé Evropě, hraju ping-pong, pomáhám občas na lesních školách a kurzech s vodní záchranou.

Zaměstnaní: pracuji jako technik měření a regulace na Teplárně Liberec. Jinak pomáhám v elektroinstalacích a na zabezpečovačkách na skautských základnách či klubovnách.

HANA DEJMKOVÁ – BOBR

Skauting

- od roku 2013: člen revizní komise Kapitanátu
 od roku 2010: hospodář závodu Přes tři jezy
 od roku 2010: vůdce 30. střediska Jiskra
 od roku 2008: člen Vodáckého klubu skautů z Modřan
 2002: vstup do 139. oddílu Berušky (30. středisko Jiskra, Praha 6)
 1999–2001: vůdce 265. oddílu Evatakanta, Modřany
 1999: složená vůdčovská zkouška
 1990: vstoupila do Junáka, složen skautský slib

Zaměstnaní: odborný asistent na PŘF UK v Praze, katedra analytické chemie

VOJTĚCH ŽIŽKA – VOJTA

Skauting

- 2016: Kapitánská lesní škola vodních skautů
 2014 – dosud: vůdce (kapitán) oddílu Kačky ve 4. Přístavu Jana Nerudy Praha 3
 2011–2014: zástupce vůdce (kapitána) v oddílu Kačky ve 4. Přístavu Jana Nerudy Praha 3
 2009–2011: pauza ve skautingu
 2007–2009: člen vedení 4. oddílu Albatrosové ve 4. Přístavu Jana Nerudy Praha 3
 2000–2007: řadový člen ve 4. oddílu Albatrosové ve 4. Přístavu Jana Nerudy Praha 3

Zaměstnaní: do roku 2014 jsem byl student, nyní pracuji jako projektant v architektonickém ateliéru. Pod vzletným názvem pracovní pozice se ve výsledku neskrývá nic zvláštního – spíše v práci dělám vše, co je potřeba. A to ať už jde o klasickou stavařinu, údržbu počítačové sítě, výrobu kuchyňské linky, nebo betonování „designových“ předmětů.

Jazyky: angličtina

*sestavila Koblížek
 foto archiv členů HKVS*

Putovní tábor pod plachtami

Pořádáte putovní tábory na řekách a chtěli byste si vyzkoušet, jaké to je místo toho strávit celý tábor na plachetnicích? Puťák pod plachtami lze určitě doporučit každému oddílu, který má zkušenosti s víkendovým nebo občasným táborovým plachtěním.

PLAVIDLA

S trochou nadsázky lze říci, že plout lze na čemkoli, co dokážete oplachtit a na čem jste ochotni strávit delší dobu. Obecně se lze vydat na vlastních lodích nebo si zapůjčit cizí na místě. Druhá varianta dává smysl v případě, kdy buď oddíl nemá vhodná plavidla na zvolené podmínky, nebo nevýhody logistického řešení převáží nad vším, co plavba na vlastních lodích přináší. Zcela jiným formátem je pak strávit tábor na jednom velkém plavidle vedeném zkušeným kapitánem (např. na moři). Takové pojetí, jakkoli může vypadat romanticky, nedá okusit mužstvu tu správnou dávku odpovědnosti za vlastní osud.

Nejobvyklejší pramice P550

s oplachtěním je vhodným plavidlem pro putovní tábor. Je nutno počítat se sníženou kapacitou danou požadavky na plachtění a vezení bagáže mužstva a erárního přidělu. Více než pět dětí by na pramici plout nemělo. Obstarožní P520 s šarpiovým trupem pak uveze ještě o jedno méně. Oplachtěná devítikánoe má větší kapacitu – až šest členů posádky. Obecně platí, že ideál je u uvedených lodí asi o jednoho člověka méně. To však už narážíme na sestavy dětských posádek – v oddílech, ve kterých plachtí každá na své lodi, bývají posádky z těchto praktických důvodů menší.

Na tábor si lze také vzít nebo pronajmout třídivé plachetnice, kajutovky nebo např. dezety. U těch se přímo uvádí, pro kolik osob jsou. U jiných než kajutových lodí je třeba s majitelem probrat, jaká bude kapacita v případě nákladu na dva a více týdnů. Obecně je také na překážku povinnost mít k vedení těchto lodí příslušné oprávnění (např. vůdce malého plavidla).

Pro volbu plavidel je také určující, zda se bude spát na břehu nebo lodích. U kýlových lodí se obtížně přistává u břehů, je nutné kotvit v chráněných zátokách a na břeh se dopravovat plaváním nebo pomocnými (nafukovacími) čluny. I z kajutovek potřebuje člověk na břeh nakoupit, odskočit si nebo jen protáhnout nohy. Alternativně lze kotvit v přístavištích, to však obvykle zvyšuje náklady. Ideální jsou tedy bezkýlové lodi se sklápěcí nebo vysunovací ploutví.

Nejpokrokovější variantou je spát přímo na lodích. Lodě kotví u břehu v pobřežním pásmu vlastněném státem (spravuje příslušné povodí), teoreticky tedy nevstupujete na soukromý pozemek. Prakticky však je třeba někudy projít do civilizace, na záchod, pro topivo apod. Stále však jde o velmi nezávislé táboření mimo placené kempy nebo jiná frekventovaná místa, často i mimo vnější pozornost a dostupnost z pevniny. Pokud se spí na lodích, není často ani třeba držet hlídky (vše je v lodích), pouze je třeba mít jistotu dostatečného ukotvení lodí u břehu – hladiny nádrží stoupají. Výjimečně (např. na Mazurských jezerech) Vás někdo ráno odchytí s tím, že chce něco zaplatit za kotvení.

Lodě musí být na spaní uzpůsobeny. Jde především o ložnou plochu a střechu nad hlavou. Na P550 lze spát na zádi a na přídi na dně lodi (podpalubí – s nohama pod lavičkami). Spáči leží na karimatkách hlavami k nejbližšímu konci lodi, v nohách mají náklad. Takto lze uložit ideálně dvě osoby (jedna na přídi, druhá na zádi); nouzově i tři, když dvě děti na přídi jsou skladnější, což však nelze doporučit pro delší plavbu. Další dvě osoby spí na palubě v úrovni laviček na deskách nebo laťkách vyskládaných po bortlajsnách nebo namontovaných lištách podél bortu. Na palubě se doporučuje natáhnout po bocích zábradlíčka (zapíchnutá

FOTO ARCHIV VIRIBUS UNITIS

např. do bortlajsny) se záchranými lanky, byť ranní koupání ve spacáku patří k folklóru těchto táborů. Na devítikánoích lze spát jen na palubách, a to rovnou v šesti lidech. V podpalubí pak je bagáž. Spaní na lodích má tedy tu nevýhodu, že nekompromisně snižuje maximální kapacitu posádky.

Stříšku lze improvizovaně vytvořit z nepromokavé plachty přehozené přes spuštěné ráhno, vratipeň hlavní plachty nebo přes natažené lano v podélné středové ose. Plachta se kotví k boku lodí háčky (na gumičkách) za límec bortu. Takové „áčko“ neslibuje žádné pohodlí, ale může jít o první nenákladné seznámení se s touto formou vodní turistiky. Pokročilejší řešení tunelu vypínají dostupné sklolaminátové pruty, které

zvětšují vnitřní prostor „kajuty“ a zajišťují větší voděodolnost. Pruty není třeba skládat jako v případě stanů, protože se i se stříškou srolují a vozí na délku lodi. Stříšky lze ušít z levného kašírovaného igelitu nebo z profesionálních nepromokavých tkanin. Ceny se v druhém případě blíží cenám běžným stanům, ale oddíl, který myslí vodní turistikou vážně, raději zainvestuje do kvalitních lodních stříšek a na výpravách na souši spí pod levnými celtami nebo pod igelity.

VYBAVENÍ

Pokud oddíl plachtí o víkendech nebo na stálém táboře, pak standardní takeláž by měla být dostačující. Pro delší plavby se osvědčuje nasazovat další metry čtvereční, zvláště s tím, jak klesá intenzita

větru a stoupá zkušenost a odvaha posádek. Vedle kosatky vytáhnout navíc stěhovku či dokonce letavku; na zadák spinakrový balón; či obecně vyplout pod větší hlavní plachtou (nebo dvěma) s možností zkasat. Trmáčet se jen pod sedmi metry brzy každého omrzí.

Navíc je však třeba počítat s případnými opravami mimo civilizaci. Nutností tak je vzít s sebou potřebné lodnistrovské nářadí k základním opravám, včetně vrtání, řezání a broušení nejrůznějších materiálů či šití plachet, a spoustu náhradních dílů od používaného spojovacího materiálů, lan, provázků, popř. i náhradní kosatky apod. Přestože je riziko proražení dna lodi minimální, sada na opravu sklolaminátového trupu by neměla chybět.

FOTO ARCHIV VIRIBUS UNITIS

Některým rizikům však nemá smysl předcházet. Putovní tábor není cesta kolem světa, abyste s sebou tahali náhradu za zlomený stěžeň, ploutev nebo utopené kormidlo. V takových mimořádných případech lze improvizovat: Pokáčet stromek, koupit trám či desku, naučit se kormidlovat ukotveným pádlem. Více než kde jinde se právě na putovním táboře pozná, kdo si loď staví sám, ví, co a jak na nich funguje a čím co případně nahradit. K tomu by měly být vedeny samy posádky v čele s kormidelníkem, které by pod dohledem kapitána nebo jiného činovníka loď samy opravovaly.

Osobní vybavení se také liší jen málo od toho, co si vzít na řeku. Každý by měl mít po celou dobu vestu a jediné, skladné a vodotěsně zabalené zavazadlo, ve kterém není nic nadbytečného. Nesmí se vynechat ani pádlo pro každého, a to nejen z důvodu záchrany, ale také k manévrování při přistávání či vyplouvání a proto, že někdy vůbec nefouká a do cíle je třeba dopádlvat.

Důležité je také nepodceňovat zásoby vody. Přece jenom do civilizace bývá daleko, a tak se vyplatí plánovat. Na jednu posádku a den s vařením oběda počítáme minimálně 20 l, na dva dny alespoň 30 l, přičemž k tomu 10 l představuje pravidelnou rezervu. Na jímání vody se osvědčují desetilitrové a menší kanystry, které zvládnout přenášet i všechny děti. Z dalšího tábornického vybavení je možné rekapitulovat na každou posádku kotlík, sekeru, pilu (skládací), 50litrový barel (konev) na potraviny, polní lopatka s toaletním papírem a pak je také praktické mít větší kotvicí kolík (ne všude lze loď uvázat a ne vždy je vázací lano dost dlouhé). Toto vybavení má každá posádka individuálně přiděleno a označeno a odpovídá za něj.

PLÁNOVÁNÍ

Oproti sjíždění řek přinášejí

FOTO ARCHIV VIRIBUS UNITIS

rozlehlé vodní plochy nepoměrně větší možnosti pohybu, a proto zvláště na členitých jezerech není vhodné organizovat puťák s doprovodným vozidlem. Připravili byste se o svobodu zakotvit, kde se Vám to bude právě nejvíce líbit.

Při volbě konkrétního místa je vhodné seznámit se dopředu s možnostmi pobytu na vodě a dostupností z Vašeho domova, nejlépe dát na zkušenosti druhých či dokonce vlastní. Mapu, nad kterou se tábor plánuje, je nutné vzít také s sebou. Na vodních cestách je pak třeba znát pravidla plavebního provozu. Na mobilu (dokud se nevybijí baterky) a v přístavech je možné sledovat předpovědi počasí; jinak je třeba číst oblohu.

Zatímco na řekách lze očekávat spíše jednosměrný lineární postup plavby, poskytují vodní plochy mnohem více možností: jedním směrem, tam a zpět, okruh (v případě sítě jezer) či hvězdicový postup, kdy se oddíl pokaždé vrací na „své místo“; tím může být i stálý tábor jiného oddílu. Objevují se často i kombinace, kdy putovní tábor zahajuje stálý nebo kdy se ze stálého tábora vyplouvá na skutečnou plavbu. V druhém případě může být stálá část programově

pojata jako nácvik plachtění a spaní na lodích, či dokonce příprava lodí na spaní (např. výroba palub je celkem nenáročná), a plavba pak jako vyvrcholení táborového programu.

Vzhledem k velmi rozdílným podmínkám jednotlivých plavidel a vodních ploch (např. co do povětrnostních podmínek) nelze sepsat jednotná pravidla pro plánování trasy plavby. Vhodnější je si při znalosti zmíněných proměnných vytyčit konkrétní cíle (obce, památky, zajímavé zátoky apod.) a jejich spojnice a teprve na místě stanovovat denní až dvoudenní dílčí cíle plavby. Obecně je vhodné na každé dva dny plavby jeden den setrvat na místě v klidnějším režimu.

Snad mnohem více než na řekách jsou plavby pod plachtami náchylné na ztrátu tempa. Opadne vítr, přidá se dešť, něco se na nějaké lodi pokazí. Proto je nutné počítat s velkými rezervami. Pokud je posádka nucena déle přebývat na nějakém místě, je možné provést kratší expedici. Tato volnost a otevřené možnosti berme jako výhodu, kdy se mužstvo může zapojit do rozhodování o dalším směřování v nastřádaném čase.

PLAVBA

Na plavbu se vyrazí zásadně společně v jediné skupině, ve které se všichni drží vzájemně na dohled. Rozdělování představuje vždy problém, ale operativně lze řešit hledání telefonicky nebo pomocí vysílaček. Před každým vyplutím by všichni kormidelníci měli obdržet pokyny a předpokládané cíle plavby. Pluje se za vedoucím plavidlem, ale ani to neztrácí poslední loď z dohledu. Výhodou jsou lodě viditelně označené (např. vlajkami, různými barvami plachet), a z dálky tak dobře rozeznatelné.

V noci se zásadně nepluje, ledaže jde o zvláštní programovou náplň. V noci navíc obvykle moc nefouká, takže jde spíše o pádlovací nebo veslovací zábavu. Samozřejmě je v takovém případě zvýšená opatrnost a řádné osvětlení lodí. Doporučuje se spíše kratší a známá trasa, např. při návratové plavbě.

Ozvláštněním na expedičních plavbách je také možnost plout na motor. Obvykle stačí jeden na celý oddíl – buď jedna loď táhne ostatní (např. v kanálech), nebo se všechny sváží do souloďi a motorizovaná loď sestavu tlačí. Jednak jde o novou zkušenost pro děti, jak jinak se také dá plout, jednak je to také praktický způsob pohonu v případě dlouhodobě nepříznivého počasí – lodě mohou nasadit stříšky, pod které se schová posádka a jeden kormidelník v pláštěnce vede celý konvoj.

Za plavby se dělají během dne přestávky – k jídlu (byť stravovat se lze i za plavby), na program (byť plavba je sama o sobě programovou náplní, zvláště pokud je něčím okořeněna) a k odpočinku (minimálně pro kormidelníka, který během plavby nemůže nikdy polevit v pozornosti). I pokud není nutné někde zakotvit, je vždy vhodné udělat za klidného počasí alespoň souloď, zkontrolovat stav posádek (pitný režim, ochlazení, úpaly apod.) a aktualizovat plán plavby.

Plavba zabírá převážnou část

FOTO ARCHIV VIRIBUS UNITIS

času a je tedy vhodné ji nějak programově ozvláštnit (mapování břehu, pátrání, nácvikem signalizace, ve vymezených úsecích závodem, nebo i jen těšením se do města) nebo program vykompenzovat na souši (hrami, prohlídkami památek apod.) Je třeba si uvědomit, že na plachty jsou posádky více nečinné, a tudíž je zapotřebí mužstvo na pevnině rozpohybovat a hlídat jeho základní potřeby. Ve výsledku je putovní vodácký tábor náročný a po dvou či třech týdnech na lodi, zvláště pak pod plachtami, se mužstvo těší na zpět na souš – jak věrné námořnické pocity!

NEPŘÍZNIVÉ SITUACE

V přírodě, zejména pak na lodích, je třeba být připraven na mimořádnosti a takovéto situace mít i prakticky natrénovány. Jde především o převržení plavidla a jeho záchranu s posádkou. Na vnitrozemských netekoucích vodách by nemělo jít o nijak dramatickou událost – posádka se i s lodí nechá snést ke břehu, popř. tam loď dotlačí nebo se nechá odtáhnout jinou lodí. Je však nutné se vyhnout zakázaným úsekům u hrází nebo trasám lodní dopravy.

Za dlouhotrvajících dešťů typicky doprovázených bezvětřím je na zvážení opuštění lodě (s hlídkou) a vydání se na prohlídku města či okolí. Jiná situace nastává, pokud je již nutné se někam přemístit

– pak se pádluje v pláštěnkách. V případě bouřek se zásadně nepluje. Při zhoršených povětrnostních podmínkách je třeba sledovat také terénní profil – úziny bývají nebezpečnější (větrnější), na velkých plochách se zase tvoří nebezpečné vlny. Za trvající nepřízně je dobré vyčkat na břehu.

Na frekventovaných vodních plochách je třeba se vyhýbat jiným plavidlům. Na druhé straně jsou i cizí jachtaři zvyklí si pomáhat a není neobvyklé, že odolnější kajutovky zachraňují převržené skauty. Motorové lodě pak v kanálech ochotně vlečou naše pramice.

V případě, že s sebou vezmete závěsný motor, je možné s ním počítat také pro případnou záchranu na rozlehlých vodních plochách.

ZÁVĚR

Plavba na oplachtěných lodích je další rozměr táborového programu, podobně jako na řekách. Jde o velice účinný prostředek výcviku plachtění i táboření ve ztížených podmínkách. Do programu jej oddíly asi nezavedou každý rok (alespoň ne v úplné podobě), ale jednou za pár let, aby takovouto plavbu každý skaut zažil alespoň jednou nebo dvakrát. Putovní tábory přinášejí nejsilnější zážitky, na které se ještě dlouho vzpomíná. Zkuste to (zase) někdy pod plachtami!

Blecha

Příklad rámcového plánu programu putovního tábora a plavby na Mazurských jezerech:

Plavba po jednotlivých jezerech od S na J: Pozezdze (vyložení lodí) – Mamry – Dragin – Dobskie (přírodní rezervace) – Kisajno – Niegocin – Talty – Sniardwy – Kociol – Pisz (naložení lodí)

1 (+ 1)	cesta: námořní akademie (stezky), RPG, první úkolovka s textem a poznáním, případná prohlídka přístupného místa (typ. Varšava); eventuálně jednodenní „předtáborová“ výprava za zubry do Puszcza Borecka	
2	vybalení, příprava na vyplutí	plavba: nejprve pátrání po tvorech a cestě, pak přesun k jinému kotvišti
3	plavba: jachting na Mamrech	
4	souše: bunkry – válečná zápletka, bojovky	etapovka na souši s pozorováním
5	plavba: jachting, modrá stuha do Darginu	návštěva a večerní pozorování Dobskie rezervace; noční kotvení
6	plavba: Kisajno: námořní bitva mezi ostrovy	Tajty
7	souše: Gizycko, pevnost Boyen	rozchod, večerní hra ve městě
8	celodenní plavba Niegocin	až Talty (24 hodin na lodi)
9	souše: Mikolajky – rozchod, kvízovka	jachting Sniardwy
10	nástrahy mělčin, mapovací hra Sniardwy	pátračka v malých jezerech v okolí
11	plavba před Piszem	
12	rezerva na místě k dohnání tempa, jinak přírodovědecká expedice po řece Swiecek	
13	souše: balení, nakládání	návštěva Pisce
14	cesta: zpětná vazba, dopisování deníků, dohání námořní akademie (stezky)	

KAM LZE NAPŘÍKLAD VYRAZIT:

expedice (liniové trasy)

Orlík

Lipno

Mazurská jezera (PL)

Slapy

menší vodní plochy (okruhy, i opakované; hvězdicové plavby, kombinace se stálou základnou)

Orava (SR)

Slezská Harta

Dalešice

Liptovská Mara (SR)

FOTO ARCHIV VIRIBUS UNITIS

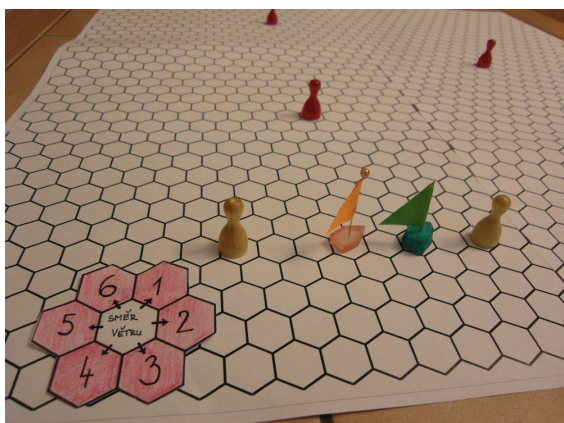
Plachetnice - deskovka

Jednoduchá hra k výuce základů plachtění. Základní pravidla lze rozšiřovat podle vlastních nápadů a potřeb. Hra je určena pro vlčata a žabičky, ale myslím si, že potěší i starší hráče.

PŘÍPRAVA:

- hrací plán z šestiúhelníkových buněk (6 listů formátu A4 slepených dohromady)
- plachetnice podle počtu hráčů – z tvrdého papíru, nastříhané gumy, fimo hmoty, ..., plachty z papíru na špendlíku nebo párátku – může si vyrobit každý hráč podle své chuti před začátkem hry
- růžice ukazující směr větru
- hrací kostka a figurky (např. z Člověče, nezlob se) jako bójky

herní plán ke stažení na <https://uloz.to/!4V3JnpfxF/instant-klsvs-pdf>

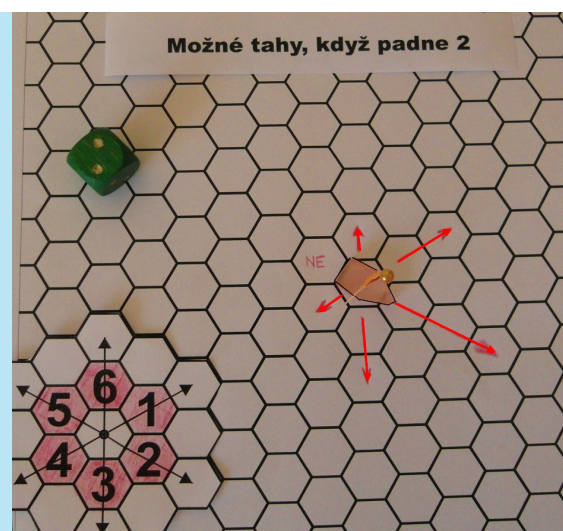

PRAVIDLA:

- na hrací plochu se postaví bóje: mezi dvěma bójkami se vytyčí start a cíl závodu, do hracího pole se umístí další bóje, např. do trojúhelníku, a určí se, jak je třeba trasu projet (pořadí obeplutí bójí, s karuselem, bez karuselu). Počet bójí i trasu závodů si může každý vymyslet podle svého. Pokud se postaví na trasu více bójí a trasa je složitá, je možné dopředu na kartičku nakreslit rozestavení bójí a zakreslit trasu, jak je třeba bójky objet, aby všichni závodníci jasně věděli, kudy mají bójky objíždět
- hráči hodí kostkou, podle hozené hodnoty (vzestupně nebo sestupně) se určí pořadí hráčů (např. od hráče, který hodil nejvyšší číslo ke hráči s nejnižším hozeným číslem), v tomto pořadí si postaví loď na start
- při každém tahu hráč hodí kostkou, čímž si určí směr větru podle větrné růžice v rohu plánu (viz foto), směr určuje šipka s daným číslem
- podle směru větru se hráč rozhoduje o své plavbě kolem bójí:
 - a) ve směru větru o 3 pole dopředu
 - b) napravo nebo nalevo ve směru jízdy o 2 pole dopředu
 - c) napravo nebo nalevo proti směru jízdy o 1 pole vzad

- d) proti větru se postupovat nesmí
- při posunu lodky hráč natočí plachtu podle směru větru
- pro nejmladší – jestliže stojí v cestě překážka a nelze proto postoupit o určený počet polí, je nutné zvolit jiný směr. Pro starší je možné zahrnout pravidla míjení (pokud má hráč při svém tahu přednost, může pokračovat v daném směru, „přeskočí“ druhou loď)
- jede se na 1 nebo více závodů, hodnotí se pořadí lodí v cíli

Kin

typ hry	soutěž
počet hráčů+věk	vlčata, žabičky, 2-8 hráčů
náročnost na děti	malá
náročnost na přípravu	před 1. hrou – tisk a lepení hracího pole, příprava lodí – cca 30 min
prostředí	hra do místnosti
délka hry	30 min (lze prodloužit podle počtu kol)
vybavení, materiál	hrací pole, kostka, figurky, loďky
cíle hry/body stezky	malé plachetní základy

Co s P550 po sezóně

Jako každý rok jsme i letos uzamkli jezera i řeky. Tím však práce VS kolem lodí nekončí, ale naopak začíná. Článek je určen hlavně těm, kteří začínají s plachtěním na P550. Letos oplachtili loď, přes léto pilně trénovali, závodili a příští rok se chystají na seriál skautských závodů. Předpokládám, že s příchodem jara se všichni rádi pohrneme na vodu, takže někdy koncem března už někteří budou napínat plachty. Na ošetření lodí před další sezonou tedy těžko hledáme dostatek času. Třeba u nás je září ve znamení rozjezdu oddílů a posledních společných akcí VS. V říjnu si říkáme: „Uklidíme loď, všechno rychle schováme a opravíme to v zimě, až bude čas!“ V listopadu obvykle pořádáme „suché“ výpravy a až v prosinci se vracíme do loděnice a začínáme opravovat....

ČÍM ZAČÍT?

Možná tím nejtěžším – tedy trupem P550. Pokud jej máme

FOTO 1. Nejvíce exponované místo trupu. Vypadá to hrozně, ale přesto to není vážné poškození, stačí ztmelit.

FOTO 2. Opravit se musí všechny praskliny a oděrky.

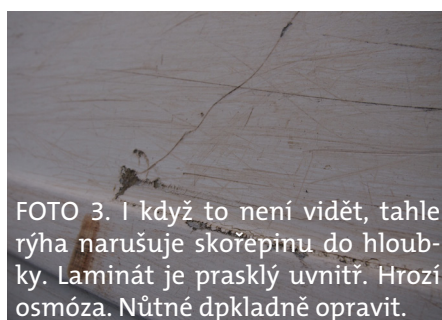

FOTO 3. I když to není vidět, tahle rýha narušuje skořepinu do hloubky. Laminát je prasklý uvnitř. Hrozí osmóza. Nůtné dpkladně opravit.

uskladněný venku, bude pro jeho kontrolu vhodnější jej přenést někam, kde je tepleji. Po důkladném očištění jej projdeme celý a zkontrolujeme všechny praskliny a oděrky z vnější části. Některé praskliny, promáčkliny a jiná zeslabení nemusí být na první pohled patrné. Snadno je zjistíme prosvětlením silnou lampou. Z vnitřní strany si nejslabší místa označíme. Drobné oděrky neřešíme, ale hlubší vady skořepiny (především ty příčné) negativně ovlivňují proudění vody kolem lodi. Aplikujeme epoxidový tmel doplněný barevnou bází (většinou bílou), nebo gelcoat. Pro práci s epoxidem je nutné zvýšit teplotu v místnosti aspoň na 20 °C.

Praskliny, které zeslabují trup,

opravíme skelnou tkaninou. Více slabších vrstev je lepší než jedna tlustá. U nás používáme skelnou tkaninu o gramáži 250-350 g/m². Před začátkem procesu daná místa vybrousíme bruskou, odmastíme, očistíme a teprve pak laminujeme. Po vytvrzení vše opět přiměřeně přebrousíme. Zejména z vnější strany se snažíme maximálně navázat na původní linii trupu. Tmelíme stejně jako u oděrek, jen je to pracnější. Při použití epoxidu lze očekávat dlouholetou výdrž takové opravy. Oblíbená polyesterová pryskyřice je výborná na rychlou opravu díry přímo u vody, ne však na dlouhodobou opravu. Pokud máme polyesterovou záplatu, zkontrolujeme, zda opravdu drží. Pokud se odlepují její okraje, je lepší ji strhnout a opravit epoxidem.

Dalšími důležitými částmi P550 jsou vzduchové komory. Pokud v komorách nemáte vyřezány kontrolní otvory, doporučuji je při zimní údržbě udělat. Bílé plastové kontrolní kryty jsem letos na internetu kupoval okolo 100 Kč/ks. Tato investice se vám vyplatí.

FOTO 4. Ploutvová skříň. Poškození vzniká nárazem ploutve do dna. Vzniklá síla se snaží skříň z trupu vytrhnout.

FOTO 5. Výsledek nevhodného použití polyesterové pryskyřice.

Každá z našich lodí se liší těsností komor. Některé těsní dokonale, u jiných je v komorách po dvou hodinách plavby tolik vody, až loď zřetelně ztěžkne. Tím je ohrožena dlouhodobá plovatelnost v případě zatopení lodi. Netěsnost nemusí být jen chyba při výrobě, své způsobuje i značné namáhání lodi. Skořepina P550 se při provozu různě kroutí, zužuje a zase roztahuje podle toho, co zrovna s lodí děláme. Nejčastěji bývá vidět odtržení vodovzdorné přepážky, nebo předního krytu od trupu. Zadní komora trpí podobně. Oprava není snadná a většinou dlouhodobě moc nepomůže – namáhání se příští rok může projevit na jiném místě. Komory jsou nesmírně důležitým bezpečnostním prvkem, proto je musíme opravit co nejlépe. Není to však jednoduchá ani příjemná práce. Vyplnit komory PUR pěnou nefunguje. Je lepší to udělat jinak. Nedávno jsem dostal radu – obě komory naplnit plastovými míčky. Takovými, které se používají v dětských koutcích. Ty jsou lehké a opravdu nepotopitelné. Počítejte však s vyšší investicí. Míčky koupíte na internetu za asi 1000 Kč/500 ks o

FOTO 8. Měděné kování ploutve.

FOTO 6. Odtržení zadní komory od skořepiny.

průměru 6 cm. Na jednu P550 jich potřebujete kolem 800 ks. Následně zkontrolujeme praskliny a trhliny kolem ploutvové skříně a paty stěžně. Drobné praskliny netřeba řešit, ty větší raději laminujeme. Stejně tak zkontrolujeme uchytní středové lavičky k trupu, trhliny opravíme. Máme-li na lodi výdřevu, zkontrolujeme, zda je dotažená a jak odolala účinkům vody. Potom přebrousíme a znovu nalakujeme poškozené části. Zejména pro plachtění je výdřeva výhodná

, omezuje deformace trupu lodi. Loď s výdřevou je zřetelně tužší a lépe drží tvar. Pokud výdřevu nemáte, můžete si ji dodělat. Není drahá ani složitá, potřebovat budete zejména čas a šikovné ruce. Návod najdete na stránkách HKVS v sekci P550. Dále prohlédneme veškerá kování na trupu (včetně závěsu kormidla) a vše (i nerezové části) ošetříme jemným olejem ve spreji. Osobně používám výborný WÜRTH Multi.

Pro plachtění je také důležitý

FOTO 7. Výdřeva funkční - ale je chybně, nebo vůbec neošetřená.

FOTO 9. Dřevěné kormidlo

stav ploutve a kormidla. U ploutve nejvíce trpí část, která se často potkává se dnem, obvykle při přistávání. Oděrky na dřevěné ploutvi opravíme přebroušením a ploutev minimálně důkladně nalakujeme lakem na chaty nebo lodním lakem. Lepší je spodní část okovat měděným zemnicím páskem a přelaminovat. Dřevěné kormidlo (tj. pína – kniha – list) ošetříme

dle potřeby, kovové části ošetříme olejem. Vše uložíme na suché místo.

Ještě náš čeká stěžeň a ráhno. S hliníkovým stěžněm není moc práce. Tedy pokud jej nezaboříte jako já do bahnitého dna při převrácení plachetnice. Ušpiněný stěžeň se pak musí důkladně umýt WAPkou a vysušit. Překontrolujeme stav všech kování stěžně i

ráhna – opět promažeme. Taktéž promažeme veškeré kladky – dávejte pozor, abychom neolejovali i lana jimi vedoucí. Tato lana (výtahy) taky prohlédneme, pokud se zdají poškozená (výrazné odřeniny, natržení apod.) raději je vyměníme za nová. Snažíme se vypátrat příčinu poškození (např. přídřená kladka, ostrý přechod apod.).

U vetknutého stěžně již nemáte co opravovat a můžete jej uložit do sucha. Pokud máte stěžeň s upínáčkami (vanty), zkontrolujte, zda se ocelová lanka netřepí a netrčí z nich ostré dráty. Ty mohou způsobit zranění – vyměňte je. Dřevěný stěžeň celý obhlédneme, zda někde není výrazně poškozený, a podle rozsahu jej buď opravíme, nebo vyměníme celý. U ráhna postupujeme obdobně.

Na závěr důkladně prohlédneme plachty, zda někde nepraská šev nebo samotná tkanina. Opravíme buď sami, nebo je necháme profesionálně zašít. Zkontrolujeme otěžová lana, otěžové kladky a všechny šekly nebo karabiny, které plachty drží. Spočítáme všechny spíry – prokazatelně existují nejen „ličožrouti“, ale i „spírožrouti“! Plachty a jejich výstroj uložíme do vhodného vaku v suchu a mimo dosah hlodavců.

Tímto končí naše opravy po ukončené sezóně a můžeme se společně těšit na tu další.

Vánoční pohodu a dobrý vítr do plachet v roce 2017!

*autor textu i fotografií
Bimbo*

FOTO 10. Závěs předního stěhu a kosatky

FOTO 11. Kladka výtahu hlavní plachty na hliníkovém profilu.

Bižuterie pro naše lodě

„Snažte se vést své členy k tomu, aby pracovali rukama. Dnes u nás všechna řemesla vymírají a mladí lidé toho zvládnou svými rukama opravdu jen málo. Sedět za počítačem v zemi se strojírenskou tradicí nestačí.“ Tohle jsem si odnesl jako hlavní myšlenku z rozhovoru s Ondřejem Suchomelem, který v Modřanech vyrábí různé doplňky pro plachetnice.

Firma Suchomel YACHTING (od roku 2015 pod značkou SUCO) se rozhodla podpořit samovýrobu skautských plachetnic slevou minimálně 30 % na všechny své výrobky objednané přes HKVS. Její poctivě „udělané“ výrobky vlastní konstrukce určené pro plachetnice (používají je i kutilové, strojírenský či letecký průmysl) mají vždy svůj původ v Čechách – výroba ČR, materiály Evropa.

Nejoblíbenějším výrobkem je pravděpodobně frklík (vějička) – v současné době je představen jeho modernizovaný model s elegantním tvarem, ve velikostech 160 a 250 mm a různých barvách. Je to dosud vyráběný bezkonkurenčně nejlevnější frklík na trhu. Nová verze je robustní (tělo z odolného polyamidu 6, kulatina z nerezů) a přitom na vítr velmi citlivá. (#373 W250, s dlouhou tyčí, beze slev 175 Kč.)

Pro použití na skautské lodi jsou vhodné i nerezové šekly (5 mm) a třmeny v cenách #42 59 Kč a #43 29 Kč. Menší šekla 4 mm nemá moc smysl kupovat – je opravdu malý a lepší je mít na lodi jeden typ šeklů, třmeny jsou rozměrově pro P550 ideální.

Miniplechové kladky jsou výborné pro výtahy hlavní plachty nebo kosatky. Jsou nenahraditelné především pro stěžně s vnitřní drážkou, ale dají se namontovat i „naruby“ na plný dřevěný stěžně. (Beze slev #16 275 Kč, #17 159 Kč.)

Střední kladky (průměr 40 mm) jsou vhodné pro vedení hl. otěže jednoduchým kladkostrojem. V nabídce jsou kladky i pro dvojitý kladkostroj a ten, kdo chce mít na hlavní otěže se zásekem, neprohloupí při výběru kladky, která umožňuje rychlé a bezpečné pevné nastavení. (Beze slev #67 249Kč, #66 325 Kč, #247 899 Kč.) Menší kladky s průměrem 29 mm jsou použitelné pro jakoukoliv aplikaci na P550 s lany do průměru 8 mm. Často je výhodné u zavěšených kladek používat otočným závěsem na místo třmenu. Nákup mini kladek (20 mm) se asi nevyplatí, ne protože by byly špatné, naopak jsou technicky zbytečně propracované (rolny z POM se točí se na nerez-ocelových kuličkách, omletý plech z chirurgické nerezové oceli) pro P550. Ale takhle malou kladku lze snadno nahradit levnou kladkou za cca 15 Kč ze železářství se stejným výsledkem. K dokonalosti v aktuální nabídce pro naše potřeby chybí malá plechová kladka 29 mm se závěsem a zásekem pro vytvoření kladkostroje na kiking.

Sada 7 barevných kuliček za celkem #293 45 Kč pokryje celou potřebu na všechna malá lana na P550. Pokud by všechny lodě vodních skautů používaly jednotný způsob, pak by bylo jedno, na čí lodi sedíte – popadnete žlutou kuličku a víte, že povolujete výtah kosatky – ve stresu je to důležitý detail. Kloub na pínu za #49 99Kč dnes nenajdete u našich lodí jen u pák kormidel. Uplatnění najde i jako ohebná patka pro žerď vlajky na palubě, protože je možné ho bez náradí rozpojit. Pěkné jsou i háčky Multihook pro gumolano #329 6mm – např. pro převázání pytlů s vybavením či plachty na stěžni při refování.

Středové kování pro uchycení spodní kladky hlavní ořeže je výborné, protože čep je otočný – to umožní vždycky ořež vymotat, ať už používáte jakékoliv kladky. Svorky (doplněné průvlakem) a vazáky najdou výhodné uplatnění např. u zvedacího lanka u kormidla nebo napínání spodního lemu hlavní plachty. (Beze slev #53 75Kč, #2 99Kč #314 29Kč)

Téměř vše z výše uvedeného lze nahradit improvizovanými prvky, ale pro pozitivní zážitek z plachtění a dobré výsledky v závodech je lépe si ušetřit vzpomínky na lanka zadržlá na vrcholu stěžně, dohady o směru větru či tlačení ořeží do kladek.

Hvězdář a Bimbo

Pro kompletní ustrojení jedné P550 jako šalupy s genuou a kosátkou jsme se se slevami platili za tuto bižuterii 1402 Kč a ušetřili proti nákupu v obchodech cca 970 Kč.

Objednat zboží je možné přes hospodar@hkvs.cz.

Vyberte si z kompletního katalogu na stránkách: www.syachting.cz

Instruktorská lesní škola vodních skautů Sciens vincit 2017

TERMÍNY:

Zahajovací víkend:	3.3.-5.3. 2017
2. víkend:	5.5.-8.5. 2017
3. víkend:	19.5.-21.5. 2017
Letní běh:	11.8.-20.8. 2017
4. víkend:	3.11.-5.11. 2017
Závěrečný víkend:	24.11.-26.11. 2017

Webové stránky: www.kapitanska.skauting.cz

Kontaktní osoba: Martin Picek – Silvestr (tarest@seznam.cz)

POPIS KURZU:

ILŠVS SV povede frekventanty teoreticky i prakticky ke splnění IK. Součástí programu je spolupráce na souběžném ČLK „SEALS 2017“. Větší pozornost bude věnována pořádání vodáckých vzdělávacích akcí a větší důraz bude kladen na jejich specifika.

„Budte hrdí, že jste skauti,“ vzkazuje nejmladší generaci Otokar Randák - Oskar v rozhovoru pro Kapitánskou poštu

U příležitosti Oskarových kulatých narozenin se redakce Kapitánské pošty a členové HKVS sešli na přelomu září a října s Oskarem a pohovořili s ním o některých méně známých kapitolách z jeho života. Výsledek společného povídání i historické fotografie, které jsme k našemu rozhovoru využili, nabízíme našim čtenářům na následujících stránkách.

Milý Oskare, dozvěděli jsme se o tvé cestě na kolech k Baltu. Šlo by na začátek říct, jak jste se tenkrát

rozhodli, že se tam vydáte?

Jako elektrikář jsem celý život jezdil pracovně po světě. Tenkrát se na mě obrátili z výroby kol v Rokycanech, jestli bych nedal dohromady partu, která by podnikla propagační jízdu do Polska – s koly, které oni vyráběli. A tak jsme vyjeli. Vyrazili jsme směrem na Kolobřeh, Štětín a přes Varšavu jsme se pak vraceli zpátky. Trvalo nám to asi týden, možná deset dní, už nevím.

S jakou partou jste tenkrát vyrazili, se skauty?

Bylo nás tenkrát asi šest, a protože to bylo za bolševika, tak jsme se tam nemohli volně pohybovat, ale byl nám od sportovního cyklistického oddílu přidělen polský partner. A musím říct, výbornej vysokoškolák, takže to byl zážitek pro nás i pro něj, protože on pak přijel za náma do Prahy. Měli jsme s sebou i vlastní prototypy stanů, který jsme si ušili sami. Byl jsem tam s roverskou partou, se kterou jsem pracoval prakticky od roku 1939 do roku 1945. Potom jsem s nimi v Nymburce založil vodácký středisko a sirotci, který neumřeli a mezi který se počítám, tak ti pořád ještě fungují.

A jaké jste jezdili denní vzdálenosti?

Řádově kolem sto kilometrů. Jeli jsme tedy po klasických silnicích a – jak už jsem řekl – naším prvním cílem byl Štětín a Kolobřeh. Odtud jsme právě jeli podél pobřeží a potom zpátky přes tu Varšavu. Kola, na kterých jsme celou dobu jeli, nám potom jako odměnu za tuto propagační cestu věnovali. Takže je to zážitek i pro to, že hromada z nás to kolo – favorita – ještě má.

FOTO SKAUTSKÉ STOLETÍ, SKAUTSKÝ INSTITUT

A proč oslovili zrovna vás?

Protože nás znali – dělali jsme spoustu akcí, třeba jsem vedl přechod Kavkazu s kajaky na zádech, kde se zkoušely prototypy nafukovacích kajaků. My všichni jsme tyhle věci publikovali... V Polsku jsme se ještě něco naježdili třeba i na plachtěnicích na Mazurech.

Proč a kdy jste se vydali s kajaky na Kavkaz?

Kavkaz byl v roce 1961. Já jsem v té době vedl takzvanou vývojovou komisi československé tělovýchovy. Specializovali jsme se na putovní táboření a putování všemi možnými prostředky – lyže, pěšky, kola, loď. A protože jsme si v Nymburce, kde byla tradice výroby kajaků, vyrobili prototyp cestovní loď, tak za námi přišli, jestli bychom dokázali navrhnout pro stejný obrys loď, která by byla sestavená jen z nafukovacích elementů. Ty nafukovací kajaky, co

FOTO SKAUTSKÉ STOLETÍ, SKAUTSKÝ INSTITUT

FOTO SKAUTSKÉ STOLETÍ, SKAUTSKÝ INSTITUT

udělali oni, byly totiž spíš plovoucí jitrnice. A tak jsme za nimi jezdili přímo do Břeclavi, kde nám vyrobili jeden prototyp. A pak jsme se dohodli – bylo nás asi dvanáct, čtrnáct: kluci z vysokoškolského sportu, horolezci a parta našich vodáků – že bychom udělali akci: přechod Kavkazu. A tak jsme se domluvili, že ten prototyp vezmeme s sebou, že ho přeneseme celou túru a že cestou budeme dělat prvosjezdy. To se skutečně podařilo a my jsme tam byli měsíc v horách, přešli jsme z Těberdy až na hranici Evropy a pak jsme sešli dolů do Soči. A cestou zkoušeli ten kajak.

Kolik tak ten kajak vážil a jak byl vyrobený?

Řekl bych, že asi tak dvanáct kilo. Na kraji byly tenký nafukovací vlnolamy, část byla bez nafukování, dole byly takové slabší trubky, které byly vedle sebe a na nich taková sedačka – to byl vlastně model jejich letního lehátka – prostě lehátka, akorát opěrací. No a tohle jsme táhli přes Kavkaz na hřbetě. Musím říct, že to patří k mým největším životním zážitkům. I když – aby nás tam vůbec pustili – museli jsme mít dva Rusáky jako doprovod.

Jako doprovod?

Ano, jeden byl horolezec a druhý normální vysokoškolák, který studoval slovanské jazyky, mimo jiných tedy i češtinu a slovenštinu. A ti dva nás protáhli celou střední částí Kavkazu, kterou jsme prošli asi za měsíc, možná měsíc a půl. I oni z toho nakonec byli nadšení.

Jaký měl ten kajak ohlas po návratu?

Když jsme se odsud vrátili, tak jsme té firmě dali dohromady kajak, na kterém oni vydělali obrovský peníze. A dali nám další úkol – kajak na velké vlny, se kterým by se mohlo jezdit i na moři. Klepper sice dodával skládací kajaky, který byly populární v Dánsku a v Holandsku a daly se převézt na střeše auta, ale ty měly strašnou nevýhodu: jakmile jsi dojezdil, tak jsi to už nesložil – znovu bys to už totiž dohromady nedal. Na moři to sice všechno bylo perfektní, ale nedalo se to složit a muselo se to vozit zpátky vcelku. Kdežto náš kajak se dal skutečně vyfouknout, sbalit a vešel se prakticky do lodního pytle na záda jako torna. My jsme si s nima totiž vyhráli, když jsme dávali ty jednotlivé konstrukční prvky dohromady... Pak jsme to zkoušeli i na moři v Jugoslávii. Tenkrát na tomhle kajaku vydělali obrovský peníze. Prodávalo se to v Dánsku i Německu, možná to

tam prodávají ještě dnes. Možná, že i já bych ještě někde sehnal ten starý kajak...

Musel být asi velmi odolný vzhledem k řekám, jaké na Kavkazu tečou?

Hlavně byl úplně nezničitelný na šutrech! Vyrobili ho z pevného materiálu, nahoře byly asi jen pěticentimetrový hadice – z toho byla paluba, kolem toho byl límec, ten byl asi tak sedmicentimetrový, a přes to jsem teprve dával špric-deku. To přežilo všechno a to jsme s tím v těch horách jezdili všechno, na co jsme přišli – to nebyly jen tak obyčejný řeky!

Čím to, že tak vydržel?

Materiálem i konstrukcí. Povedlo se ho totiž udělat velmi pevný – když si do něho někdo sedl a dva ho chytli za špice, tak to mělo kvalitu normálního kajaku. A navíc to bylo z neprorazitelného povlaku a hlavně velmi pružný. Když jsi najel na šutr, tak jsi odlítl, jako když tě někdo odkopne. Byl z toho i film, ale zůstal někde u Amateura, brala si to od nás dokonce i televize...

Jaké jste tenkrát měli vybavení – vždyť ty řeky musely být ledovcové a neopreny asi ještě nebyly?

Vůbec ne, nic takového jsme neměli, jenom kvalitní plovací vesty. Jezdili jsme většinou skoro nahatí, tedy jen triko a trenýrky. Ona se na tobě udělá taková určitá vrstva, když máš oblečení z nepromokavého materiálu. My jsme něco takového taky měli – bývalo to mokré i zevnitř, ale bylo nám v tom teplo. Dokonce si vzpomínám, že když jsme překračovali hranici Evropy a Asie, už nevím v kolika tisíci metrech, tak jsme

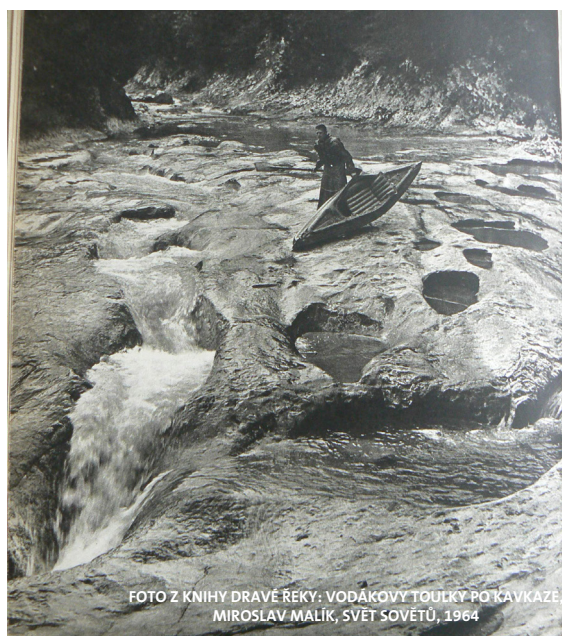

FOTO Z KNIHY DRAVÉ ŘEKY: VODÁKOVÝ TOLKY PO KAVKAZE, MIROSLAV MALÍK, SVĚT SOVĚTŮ, 1964

FOTO ARCHIV OSKARA

Výrobce Gumotex Břeclav
A (menší vpravo) – kajak určený pro zkoušky na Kavkazu a československých řekách
B (větší vlevo) – nový typ kajaku postavený dle návrhu vývojové komise ČSTV, odboru turistiky po provedených zkouškách s typem A

poslední noc zapadali sněhem. Den nato nás naložili na nákladní auto a řekli, že nás takhle nepustí dál. A odvezli nás dolů do Soči...

Jezdili jste v těch kajacích natěžko nebo nalahko?

Jezdili jsme s naprosto prázdným kajakem. Všechno jsme ale jinak nesli na hřbetě. To jsme třeba udělali takovej horolezeckej tábor a jedna parta se věnovala jenom suchýmu programu a tu loď druhé partě někam donesli. Pak byla výhoda, že my jsme si tam s těmi lidmi fantasticky rozuměli, to bylo bezvadný, zvlášť ten horolezec, co nás doprovázel, ten byl výbornej. Krásný bylo, že s ním se nedomluví ani kluci, kteří uměli rusky, protože když začal nějakou tu gruzínštinu, stálo to za to. Nad smrti taky nezapomenu, že jsme na konci cesty všichni sundali své pohorky, vyrovnali jsme je na stůl a slavnostně jim je předali. To si nedovedete představit, jak se o to prali, když zkoušeli, kdo se do kterejch vejde. Sami jsme pak jeli domů v teniskách, ale bylo to krásný. A hlavně jsme jim tam museli zpívat český písničky. Kytary jsme samozřejmě s sebou měli.

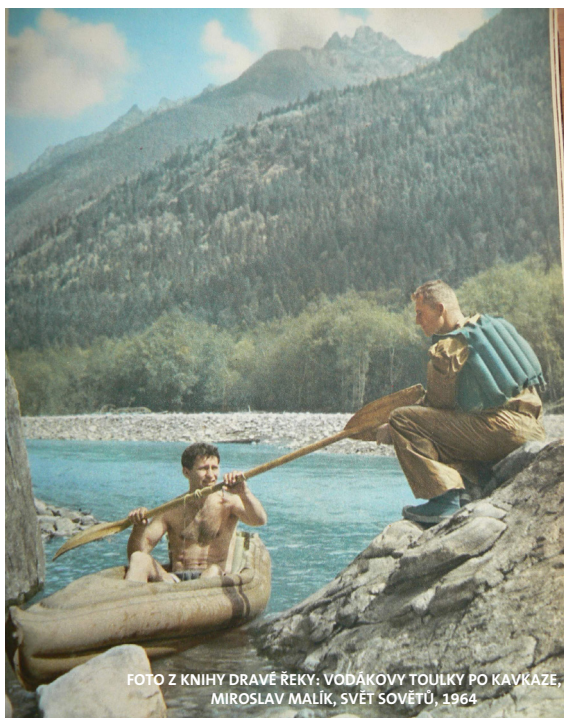

FOTO Z KNIHY DRAVÉ ŘEKY: VODÁKOVY TOULKY PO KAVKAZE, MIROSLAV MALÍK, SVĚT SOVĚTŮ, 1964

Ukázal jsi nám svůj průkaz absolventa jachtařské akademie, jaké zážitky máš odsud?

Ano, absolvoval jsem německou jachtařskou akademii na moři. Oficiálně to byla škola pro plachtění na velkých plachetnicích na moři, jezdilo se na „jollenkreuzerech“ a já se do nich tak zblbnul, že jsem si tam taky jeden pořídil. Když ještě žil Jack, měl jednoho „jollenkreuzera“ i na Orlíku. Ta škola byla čtrnáctidenní, ale už po první týdně mě oslovili, abych tam dělal pomocnýho instruktora – měl jsem s sebou totiž průkaz vůdce malého plavidla a oni to brali vážně. Školili tam na moři na jízdě na desetimetrových, patnáctimetrových lodích. To byla paráda, to si představte, to byly joly, který měly dva kýly stavěný pevně a šikmo a když jsi s tím přijel na písčinu, tak si to krásně sedlo. A Sluneční pobřeží, kde se ta škola konala, je obrovská, mnoho desítek kilometrů dlouhá písčná pláž, takže tam jsou tyhle lodě ideální.

Tenkrát tě tolik začaly zajímat plachetnice, nebo to přišlo už dřív?

Ještě dávno předtím, než jsme stavěli skautský pramice, postavili jsme už za války plachetnici Vorvaň, která měla plachty přes dvacet čtverečních metrů. Ostatně ti zmiňovaní nymburští „sirotci“ si dodnes říkají posádka Vorvaně. Vorvaň byla první loď, kterou jsme postavili. Druhá vznikla na zadání mého bráchy, který za bolševika vedl turistický vodácký oddíl. Prostě řekl: „postavte nám, kluci, loď, kterou unese auto a která bude 4,5 m dlouhá.“ A tak jsme ji udělali. Pořád mám její dokumentaci schovanou, jezdila pěkně, pluli na ni čtyři malí dorostenci a kormidelník. Měla dřevěnou kostru a laminátovej potah. Na první lesní škole v roce 1991 na Lavičkách jsme pak postavili P520. Na ní jsme taky zkoušeli různý oplachtění a výborně se s ním jezdilo. Na instruktorské lesní škole Velká Holná jsme se stavbě lodí věnovali

FOTO SKAUTSKÉ STOLETÍ, SKAUTSKÝ INSTITUT

taky. A pak přišla P550. Ale sám vím, že na P550 jde ještě pořád vymyslet hromadu všelijakých figlů. Ale jednu věc musím přiznat, P550 jsem původně stavěl především na pádlování. A je mi vlastně líto, že to dneska úplně vymizelo.

Ale určitě ne, podívej se třeba na Tři jezy...

Je pravda, že Tři jezy pravidelně sleduju. Vydržím sedět celý závod nad šlajsnou u Karlova mostu a žasnu, jak vyspělé posádky někde jsou. Opravdu čumím třeba na ty malé kluky z Mimoně. To je prostě jiná kategorie, jak výtečně umí na těch lodích jezdit. A mimochodem, přijde mi taky škoda, že skauti zcela opustili výcvik pádlování vkleče. Během celého toho závodu jsem spatřil jen jedinou loď mladejch kluků a holek, kteří jeli vkleče. A je to škoda – speciálně na putovních táborech je střídání jízdy vkleče a vsedě naprosto ideální, zejména na voleji nebo klidnějších tocích. Zvlášť ti malí to pak celé snadněji zvládají. A vůbec, tenkrát po válce se jezdily závody na pramicích v kleče – šestice, respektive šest plus jeden. Dokonce Karel Ruml – Sergej, tenkrát získal s mladejma klukama na Třech jezích třetí

místo jako šestice pádlující vkleče. Letos jsem ale na Třech jezzech skoro plakal z toho, co tam někteří předváděli za kousky, třeba jak se někteří dokázali ještě ve šlajsně otočit do kruhu. I když letos byla asi větší pohromou ta první šlajсна, která měla veliký skok...

Máme tu fotografie i z vašeho zimního táboření – pořádali jste třeba i přechody hor?

Ano, dělali jsme zimní tábory i přechody, nebo spíš přejezdy na běžkách. Třeba jsme šli přes celé Nízké Tatry. Přespávali jsme ve stanech, pasteveckých chýších, když jsme se do nich dostali, nebo v iglú. To bylo vlastně nejméně problematické, tam se vegetovalo dobře. Nebo jsme šli třeba s naší partou pěšky z Krkonoš do Košic, to tedy ale bylo už v září. Byl to fantastický zážitek. A nezapomenu to i proto, že hned po našem návratu Karel Ruml – Sergej ujel vlakem svobody pryč. Měli jsme kliku na počasí, někdy jsme spávali třeba i pod sněhem zapadanými smrky, prostě jsme se pod ně podhrabali dolů. Cesty na lyžích jsme dělali i tady v Čechách. Často ještě jako studenti v rámci takzvaných zápočtových cest pořádaných Klubem turistů. Jeli jsme tak třeba z Prahy přes Brdy a končili na Čertově hrbatině u Prčice. Ale to jsme nespali venku, to jsme spali ve stodolách nebo po hospodách.

A jezdili s vámi i holky?

Ano, musím říct, že na takových akce s náma jezdily i holky. Teda ne vždy, třeba v těch Tatrách jsme byli jen samí kluci.

Pokud dobře víme, pětkrát jsi vyhrál také závod Budějovice-Praha, jaké vzpomínky máš na něj?

Začnu trochu zeširoka. Když jsme po válce vítali v Poděbradech Lady B.-P. – mimochodem v našich vlastnoručně ušitých krojích – spojila se k této akci tři střediska: Nymburk, Poděbrady a Kolín. V Poděbradech se ale tenkrát zároveň

FOTO SKAUTSKÉ STOLETÍ, SKAUTSKÝ INSTITUT

FOTO SKAUTSKÉ STOLETÍ, SKAUTSKÝ INSTITUT

konalo mezinárodní mistrovství v kanoistice a tak jsme se s pořadateli dohodli, že si nebudeme konkurovat, ale obě akce propojíme. Skauti na tom závodě nakonec startovali taky. Měli jsme tam i oplachtěné pramice, se kterými jsme pro Lady B.-P. udělali krásný defilé, lodě jsme ověsily vlajkami a prapory kam jen to šlo.

Na celé akci byl ale jeden klíčovej zážitek: v tom závodě

totiž startoval švédský mistr Gert Fredriksson a ten tam přijel poprvé se skořepinovým kajakem. Byl bez žeber, lepenej z dýhy. A ten Fredriksson to tenkrát půjčil Plavcovi – inženýru Miroslavu Pavelecovi, mému nymburskému parťákovi, který tenkrát jezdil za národní manšaft. Plavec byl tak nadšen, že se tuhle loď rozhodl postavit amatérsky. A skutečně to tak udělal, sestavil si vlastní

vnitřní kopyto a pak lepil tři vrstvy dýhy v různých směrech. Postavily se tenkrát tři tyhle kajaky – Sergej pro ně vymyslel název „biglít“. Když se pak poprvé povolilo, aby v závodech Budějovice – Praha jely pevný kajaky, tak se ukázalo, jak jsou ty švédský kajaky mimořádný. Já sám jsem z něj po celou dobu závodu vylezl jen jednou na šlajsně v Hluboký, kterou bylo zakázáno projíždět kvůli úmrtí dvou závodníků v prvním poválečném ročníku – házela totiž na zeď. Jinak během toho závodu jsem měl krásný zážitky – třeba taková novomlýnská šlajсна, tam z tebe koukal jen kousek pádla, ale jet tou pěnou, to byla nádhera. A ty tři nové lodě byly fantastický – po sto sedmdesáti kilometrech jsme projeli cílem a zvítězili.

Co jste měli k jídlu a jak dlouho ten závod trval?

Ten závod se nejezdil nonstop, nonstop se to jezdilo snad jen tenkrát za Ořovskýho, kterej to spíchnul, to se jezdilo i v noci. Ale bylo tam pár malérů, když někdo vjel třeba do lan převoznických lodí. Za nás se závod jezdil na etapy, a sice Budějovice – Kamýk první den a druhý den Kamýk – Praha. Cíl byl v Jachtklubu. Každý den v poledne navíc byla pauza a pro závodníky připravený oběd. Fakticky se tak závod jel na čtyři etapy. Ta loď váží asi dvanáct kilo a je šest a půl metrů dlouhá. Jeden z těch kajaků mám ještě na chatě na Orlíku, teď na něm občas jezdí moje vnučka. Druhá je v loděnici v Nymburce a tu odvezeme do muzea...

Bral jsi s sebou na některé akce i manželku?

Většinou ne, ale třeba ten Kavkaz šla se mnou. Tenkrát jsme ještě neměli děti a tohle byla vlastně naše svatební cesta – s kajakem na Kavkaz. Nikomu jsem to tenkrát neřekl, že je to naše svatební cesta, jenom jí. Ona byla výborná sjezdárka, ale na vodě jsem s ní měl patálie, třeba na Stvořidlech jsem jí potlouk... Skautkou nebyla nikdy, prostě moje akce a zájmy musela trpět. Ale ohromně nadšenou skautkou je moje vnučka, je členkou pozemáckého oddílu v Dolních Chabrech. Jezdí výborně na kajaku i na plachetnicích.

Když se tak podíváš zpět do minulosti – jaké jsou největší rozdíly mezi skautováním v tvém mládí a dnes?

Já jsem zcela spokojený s tím, co jsem prožil. Prvorepublikový skauting byl podle mě na vysoké úrovni. Připomínám, že jsem začínal jako sucháč a tím jsem vlastně zůstal po celou válku. Dnes si ohromně cením třeba Námořní akademie – toho, co dělá a co dokázala, pro výchovu vodních skautů ji považuju za špičkovou věc. A to je zásluha Vezíra, se kterým sice v mnohém nesouhlasím, ale za tohle si ho vážím. Ale i jim bych doporučil, aby se více věnovali tomu, čemu se říká woodcraft, tedy lesní moudrost. Hodně jsem o tom četl, zvláště za první republiky se tomu hodně věnovalo. Právě lesní moudrost – woodcraft se překládá jako znalost lesa a života v lese,

FOTO SKAUTSKÉ STOLETÍ, SKAUTSKÝ INSTITUT

FOTO SKAUTSKÉ STOLETÍ, SKAUTSKÝ INSTITUT

zálesáctví a nebo jako řezbářství a dovednost v práci se dřevem. A to všechno jsou zajímavé prvky, na který se nesmíme vykašlat. A tomu by se měla věnovat třeba i Kapitánská pošta, lesní moudrost je opomíjená. Líbilo se mi, že v rozhovoru v některé Kapitánské poště vedoucí skautů z Hradce Králové Renča řekla, že svoje děcka posílá na klasické skautské závody, nejen na vodácké, aby si víc čuchli k „pozemačtině“.

A ještě jedna věc – nesouhlasím moc s tím, že vzorem vodních skautů by měli být námořníci. Osobně bych jako vzory vodních skautů bral voraře a šífaře, já sám jsem s nima hodně prožil, hlavně když jsem jezdil a trénoval na závod Budějovice – Praha. To jsme dobrou čtvrtinu času strávili na vorech a u šífařů, hodili jsme loď na vor a projeli s nima třeba Červenský proudy – to bylo k nezaplacení. Takovou spojkou na ně byl doktor Votava – Fixín, všestranný cestovatel. Na konci války si od Američanů koupil za dvacet tisíc „fajtra“ a s ním jezdil, to bylo fantastický cestování. A právě Fixín toho s vorařema a šífařema prožil

opravdu hodně.

Naopak skutečným námořnictví u nás nejvíc rozuměl asi Amateur, který jezdil na dlouhodobé kurzy na velkých válečných lodích, kam ho brali jako specialistu na radar a využívali ho. Vzpomínám si, že během jednoho jeho pobytu na té lodi dostal šéf rádio a navigačního týmu zánět slepého střeva a kapitán lodi oslovil Amateura, aby to s mladejma studentama zkusil odkočirovat. Amateur pak tři týdny šéfoval radiokabině a navigaci. Na závěr kurzu za to sice nedostal zaplacené, ale ocenili ho jmenováním členem instruktorského důstojnického sboru a originální parádní uniformou. A on pak v té bílé krásné uniformě za mnou přišel do nemocnice, kde jsem tenkrát ležel s boreliózou – neumíte si představit to pozdvižení, když na ten „chcípáček“ pokoj, kde nás leželo snad čtyřicet, přiběhla služba a hlásila: „Pane Randák, je tu nějaký americký admirál a chce vás vidět!“ Otevřely se dveře a tam Amateur. Od té doby mám v nemocnici pověst jako známější amerického admirála. Ostatně americká armáda poslala

Amateurovi po smrti na jeho tryznu nahrávku americké večerky. Tu mimochodem americká armáda darovala skautům za pomoc během první světové války.

Než náš rozhovor zakončíme, chceš vzkázat něco čtenářům?

Snad jen těm nejmladším. Jeli-kož já už budu služebně končit, tak jim chci říct: Buďte hrdí na to, že jste skauti, ale ne jen vodní, ale prostě, že jste skauti! V celém světě máte sestry a bratry, možná si to ještě neuvědomujete, dokud necestujete po světě, ale já jsem celý život prožil na montážích jako elektrikář v zahraničí a opravdu všude po světě jsem skauty potkával a byly to neuvěřitelné zážitky. Proto buďte hrdí a važte si, že jste členy skautské organizace a máte bratry a sestry v celém světě!

Oskare, mnohokrát ti děkujeme za tvůj čas a rozhovor!

Rozhovor připravili Kulda a Pavlík

FOTO SKAUTSKÉ STOLETÍ, SKAUTSKÝ INSTITUT

OTOKAR RANDÁK – OSKAR (1926)

Celoživotní skaut proslul jako člen odboje na konci 2. světové války, jako spoluzakladatel přístavu Modrá flotila v Nymburce, zdatný vodácký sportovec, propagátor skautského jachtingu a v současnosti zejména jako autor nejpoužívanější skautské pramice P550.

Mistrovství světa lodní třídy Fireball 4. - 16.12.2016, Jihoafrická republika

Vodní skaut - Filip Krejza z Vydří stopy Vysoké Mýto,
společně se svým kormidelníkem Martinem Veitem,
obsadili 15. místo z 25 startujících

Námořní akademie

Potřebujete čekatelské zkoušky a zvažujete Námořní akademii? Já, jakožto letošní účastnice, vám tento kurz doporučuji všemi deseti. Pokud vám někdo říká, že si zde sáhnete na fyzické i psychické dno, tak úplně tomu nevěřte. Myslím si totiž, že je důležité si umět dno prohloubit. Ačkoli vodní skauti mají ke dnu asi blíže, kurz je vhodný i pro suchozemské odvážlivce. Občas vám přijde, že toho po vás rodiče nebo profesori chtějí moc? Účast na Námořce vás přesvědčí o tom, že i váš trenér, se kterým vždy propotíte tričko, je vlastně vlídný člověk. Dalo by se říct, že v jistém smyslu přehodnotíte život. Já své účasti ani trochu nelituji, Námořní akademii jsem přežila a nejen to, neuvěřitelně jsem si jí užila! Ten kdo nejede, o hodně přichází. A zde je už jen menší upoutávka:

Cesta na letní běh je rychlá a určitě se při ní nebudete nudit. Někteří se dokonce na místo dopraví první třídou. Hned po příjezdu se necháte zapsat na recepci lodi Walrus, na které se vydáte na vyhlídkovou cestu kolem Ameriky či jiné zvolené destinace.

Ubytování budete po dvou ve dvoulůžkových kajutách, kde na měkoučkých matracích prospíte dlouhé, ničím nerušené noci. Každé ráno vás bocmani jemně vzbudí, a v rámci zlepšení vaší fyzické kondice se lehkým klusem vydáte na rozcvičku. Pokud patříte mezi ty, co se ráno rádi osvěží koupelí, není problém. Se vším vám vyjdou vstříc.

Pokud patříte mezi gurmány, námořní akademie je to pravé ořechové. Denně zde dostanete téměř zadarmo 5 vynikajících jídel a můžete si přidávat jak je libo. Času na to budete mít dostatek. Obzvláště na obědě se nebojte překonávat kapacitu svého žaludku, protože bude následovat polední klid, při kterém zajisté vše v klidu strávíte.

Kdyby vám i tak připadalo, že

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

máte málo času na relaxaci, budete si moci odpočinout na přednáškách, které vás doslova uchvátí. Na své si přijdou budoucí záchranáři, právníci, psychologové či jen profesionální skauti. Na podzim si vaše nově nabyté znalosti ověří lodní důstojníci, kteří si sami tímto relaxačním pobytem prošli.

Kdyby na vás odpočinku již bylo moc, a snad jste se nudili, můžete se těšit na širokou nabídku her na čerstvém vzduchu, u kterých si jemně protáhnete celé tělo. Pokud se mezi vámi najdou i tací, kteří večer nemohou usnout, můžete

se trochu znavit na nočních programech, a pak budete schopni usnout třeba i na místních toaletách.

Závěrem teď mohu říci, kadeti i důstojníci, po týdnu maj všeho dost, skládaj ódy na radost. Přihlašuj se vcukuletu, můžeš sloužit u kadetů. „Svaly zpevni! Smysly zbystři!“ pokřikují lodní mistři. A: „Co tě nezabije, to tě posílí!“... to je trochu ironie, mí kadeti rozmilí. Láká tě deset dní ve stálém klusu? Pojď strávit je na Walrusu!

*Kateřina Zíková - Zip
Kadet 2016*

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

Co mě asi čeká? Proč mi nikdo nechce říct, co se na Námořní akademii bude dít? Asi s takovými pocity jsem jel vlakem do Blovic na tento tajemný skautský kurz. Před rokem mi jeden kamarád řekl, že Námořku si vážně nesmím nechat ujít. Moc jsem mu nevěřil, měl jsem jiné zájmy, a abych řekl prav-

Ze začátku to bylo náročné a zvyknout si na režim NA mě dalo dost práce, ale díky ostatním kadetům a naší skvělé „vachtě“ jsme všechno zvládli tzv. s úsměvem na tváři. S těmito skvělými lidmi jsem měl také možnost prožít něco úžasného a výjimečného a toho si nesmírně vážím.

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

budu jí doporučovat vždy a všude, protože tohleto se prostě musí zažít.

David Pospíchal – Ikar
Kadet 2016

du, skauting mě oslovoval čím dál míň a míň. Přesto jsem vyrazil a jsem za to hrozně rád.

Všichni jsme přijeli z jiného koutu České republiky, já jsem neznal nikoho a bylo pro mě zábavné potkávat po cestě lidi s pádlem a vestou, které jsme měli mít každý s sebou. Když jsem dorazil do tábora, zjistil jsem, že je to úplně jiné než na našem táboře nebo jiných skautských akcích. Byl tam jiný režim, jiný táborový řád a jiná pravidla. Než jsme se dozvěděli vše potřebné, tak jsme za to taky slušně klikovali.

Celý program byl vytvořen tak, aby nás všestranně rozvíjel a zlepšil nebo motivoval nás k vedení oddílu. Na přednáškách jsme se dozvěděli dost informací o tom, jak vylepšit vedení družiny, a zároveň jsme měli možnost to i zažít (režim na NA byl vážně skvěle propracovaný). Zároveň bylo vše pro mě velkou motivací a inspirací rozjet také náš oddíl na plno.

Co mě asi nejvíce udivilo, bylo jídlo. Smažený řízek na táboře jsem teda ještě nikdy nejedl a ať bylo cokoli, vždy mi to moc chutnalo.

Nakonec jsem hrozně rád, že jsem se zúčastnil námořní akademie, dalo mi to hrozně moc. Námořní akademie je rozhodně nejlepší akcí, na který jsem kdy byl, a

PŘIHLAŠOVÁNÍ NA ČLK VS NÁMOŘNÍ AKADEMIE 2017 JE SPUŠTĚNO!

Přesně o půlnoci 25. listopadu 2016 lodní zvon oznámil spuštění přihlašování na další ročník Námořní akademie. Jsme čekatelství lesní kurz vodních skautů, ale v našich řadách je stále více „sucháčů“. Proč právě k nám? Najdeš u nás všechno, co hledáš! Připravíme tě na čekatelství zkoušku, navážeš nová přátelství, nabiješ se do další činnosti a získáš spoustu nových zážitků a zkušeností.

Stále váháš? Tady si můžeš prohlédnout trailer na další ročník:
https://www.youtube.com/watch?v=eUW_fYPKcxU

KDY TO BUDE?

- Letní část: 18.-27. 8. 2017
- Podzimní víkend Mimoň: 6.-8. 10. 2017
- Závěrečný víkend Plzeň: 16.-19. 11. 2017

Teď už stačí jen kliknout na <http://na.darkhelm.eu/content/p%C5%99ihl%C3%A1%C5%A1ka-na-2017> a vyplnit přihlášku.

Na stránkách www.namorniakademie.cz najdeš také veškeré potřebné informace.

Nezapomeň, že kapacita kurzu je omezená a přihlásit se je možné pouze do 31. 1. 2017.

Proto neváhej a přidej se k nám!

Přípravný Tým Námořní akademie 2017

ČLK Seals

...bud' ve svém živlu

neboj ukázat, co v tobě je....

...zjistí své hranice

a společně je posuneme dál a přežijeme!

Čekatelský lesní kurz

Jarní víkend: 5. - 8. 5 2017

Letní běh: 11. - 20. 8. 2017

Zkouškový víkend: 3. - 5.11. 2017

Začni nový rok přihlášením na ČLK SEALS 1.1.2017

více na **clkseals.skauting.cz**

AQUA 2017

Spouštíme registraci na AQUA 2017 - týden plný zábavy, skautských přátelství a skvělého vodního programu!

Láká tebe a tvůj oddíl kouzlo vodního skautingu? Chceš zažít nová dobrodružství? Rádi poznáváte vodní skauty ze Slovenska nebo jiných zemí? Přidejte se k nám a zúčastněte se národního jamboree nejen vodních skautů s mezinárodní účastí! Příští léto se 6.-12. srpna na Slíňavě u Piešťan uskuteční další ročník oblíbené akce vodních skautů AQUA 2017, která již dvě desetiletí poskytuje příležitost vyzkoušet si program, kterým vodáci žijí. Tento rok si budete moci na vlastní kůži vyzkoušet dobrodružství s bratry Castorem a Polluxem, kteří si svými činy zasloužili místo na nebi v souhvězdí Blíženců. Jejich příběhy, ve kterých bojovali bok po boku lásona a Argonautů, nebo zachraňovali svou krásnou sestru Helenu z rukou zlého Thesea, vás jistě pohltní!

Týden bude nabitý zážitkovým programem a lákavými vodáckými aktivitami. Získáte nové dovednosti, jako je plachtění nebo jízda na kánoi. Nebudou to však jenom obyčejné vodní radovánky, ale zážitkové aktivity, u kterých vaše šátky nezůstanou suché. Zábavu si užijete při sjezdu řeky a v programu nebude chybět ani turistika a poznávání okolních krás a hradů. Na programu už intenzivně pracujeme a můžeme vám slíbit spoustu adrenalinových her.

Registraci jsme spustili v listopadu 2016 na stránkách www.aqua.sk. Spodní věková hranice je 12 let, horní není omezená. Registrovat se mohou desetičlenné skupiny - vždy devět účastníků a jeden vedoucí nad 18 let.

Registrovat se také mohou všichni odvážlivci, kteří rádi zažijí atmosféru mezinárodní akce z druhé strany - přihlas se do servis týmu a staň se spoluvůrcem AQUA 2017!

Tým Aqua

AQUA 2017
6.-12. AUGUST
SLÍŇAVA, PIEŠŤANY

Mezinárodní skautské jamboree s vodnoskautskými aktivitami.

Aqua 2017 s podnázvom „Plavba ku hviezdám“ prináša pútavý program inšpirovaný mýtickým príbehmi bratov Castora a Polluxa.

Zaži s nimi dobrodružstvá a získaj miesto po ich boku na hviezdnej oblohe!

Účastníci zo Slovenska i zo zahraničia a veríme, že aj Ty!

Prihláste sa so svojou skupinou už teraz a získajte výhodnejšiu cenu.

Viac informácií na www.aqua.sk

KANOJING
RAFTING
JACHTING
TRÉKING

KuK Regatta

Přístav VIRIBUS UNITIS Ostrava
pro Vás v rámci seriálu Poháru přístavů pořádá jachetní závod

KuK Regatta

místo: Slezská Harta
datum: 12.-13. srpna 2017

Tentokrátě spolu s rekonstrukcí bitvy u Helgolandu l. p. 1864.

Více na www.viribus.cz

VIRIBUS UNITIS

SKAUT

Lodní tesař 2017 – dokonči / postav vlastní loď

Máme za sebou již tři ročníky „Lodního tesaře“, během kterých byly vzkříšeny dva vraky kánoí, oplachtěna jedna pramice P550, dostavěno pět lodních trupů a po loňském ročníku věřím, že je majitelé brzy spustí na vodu, tak jako Matěj spustil svoji krásnou Dory, kterou si na Lodním tesaři 2016 dokončil. I když loď je prý hotová, až když spočívá na dně. Odborné vedení a atmosféra na kurzu vás přiměje na své lodi realizovat to, co jste si plánovali a z mnoha důvodů neuskutečnili. A pro zájemce o vlastní novou stavbu máme opět širokou nabídku konstrukcí. Jednak jsou to všechny lodě z předchozích ročníků, dále bychom chtěli zaměřit pozornost na lodě poháněné pádly a vesly z nabídky společnosti CLC boats a vyzkoušet tzv. stáčenou kánoi ze dvou archů gabonu. Čtvrtý ročník kurzu se bude konat na stejném místě, tj. na Sečské základně, týden na přelomu srpna a září 2016 a máme

pro vás tři tematické celky:

- **Zůstává dokončení lodi** tak, aby měla plachty a krásně vypadala. Budeme tedy nově vyrábět ploutve, kormidla a takeláž. Také na Vaši loď kovat různá potřebná udělátka a navlékat lana, dokonce můžeme díly zabrousit do konečné povrchové úpravy, a to doslova.
- Hlavním programem bude opět **stavba dřevěné lodi** metodou sešij a slep. Tentokrát novou technologií stáčení korpusu.
- V případě zájmu ukážeme, nebo pomůžeme **oplachtit vaši P550ku**, kánoi nebo jinou loď, včetně okování.
- Rádi bychom v rámci kurzu uspořádali společnou plavbu již dokončených lodí a případně zahráli i **plachetní hru na vodě**, tj. aktivity, u kterých si nejlépe ukážeme, **jak správně plachtit**.

Součástí kurzu budou i teoretické přednášky a debaty, které se provozují hlavně při a po jídle a o večerech poněkud volnější formou, ale bez ztráty odbornosti. Tak jako předchozí ročníky, je náš kurz otevřen i pro neskautskou veřejnost a rodinné příslušníky. Tak neváhejte a přihlaste se, kdo chcete proniknout do tajů stavby a úpravy vlastní lodi. Po zkušenostech z minulých ročníků je omezen počet účastníků, abychom se Vám mohli opravdu plně věnovat.

Hvězdář a Flint

ZÁKLADNÍ DATA

Termín: So 26. srpen – So 2. září 2017

Přihlašování: do 1. 2. přes [webový formulář](#), nebo do naplnění kapacity 10 osob

Místo: Seč, Základna pardubické Sedmičky

Kontakt: Hvězdář – tel. 603 965 184, hospodar@hkvs.cz

Pořadatel: Junák, Kapitanát vodních skautů

Web se všemi podrobnostmi: www.hkvs.cz/kurz-lodni-tesar

Otevíráme se rodinnému skautingu - nemusíš přijet sám a své milé nechat doma. Místa pro návštěvy bude dost a kolem Seče je krásně.

Kapitánská lesní škola vodních skautů 2016

VÍKEND DIVOKÉ VODY: 16. – 18. 9. 2016

Víkend divoké vody probíhal na základně u slalomové trati v Roztokách u Křivokláta. Frekventanti si vyzkoušeli jízdu kanálem na kajacích, kánoích a raftech, naučili se či zdokonalili své schopnosti na divoké vodě, zachraňovali se a byli zachraňováni, nechali se unášet proudem a plavali proti němu... obecně se dá říci, že ve vodě strávili drtivou část víkendu! Ztráty na životech nulové, úbytky na energii na vysoké, pitný režim nad normou, zážitky skvělé!

FOTO VÁCLAV ZEDÍNEK - VAŠEK

FOTO VÁCLAV ZEDÍNEK - VAŠEK

FOTO VÁCLAV ZEDÍNEK - VAŠEK

FOTO VÁCLAV ZEDÍNEK - VAŠEK

KLŠVS NA TŘECH JEZECH: 28. 9. 2016

Jak už je tradicí, přišli frekventanti KLŠVS na pomoc organizátorům závodu Napříč Prahou – přes 3 jezy. Mnoho z nich se sice zapojilo do závodu se svými malými svěřenci, zbylí frekventanti nicméně obsadili stanoviště u jezů jako rozhodčí, naskákali do raftů jako záchranáři a zapojili se do registrace či jiných činností spojených s řádným průběhem závodu.

FOTO HEKENA KŘENKOVÁ - ÍKVE

ZKOUŠKOVÝ VÍKEND: 30. 9. – 2. 10. 2016

Frekventanti a instruktorský tým se sešli na základně Křížek pražského 4. přístavu Jana Nerudy. Po celý víkend se nikdo z účastníků rozhodně nenudil – ne že by na to měli čas. Oba dny byly naplněny učením a přezkušováním, kromě toho strávili dopoledne v bazénu, aby splnili kompetence k plavání. A poté následovalo opět učení a přezkušování a učení a přezkušování... Nicméně dřina mnohým přinesla ovoce – v neděli odpoledne už v ruce třímali dekret o KZ a osvědčení IVT a na košili se jim blyštil zbrusu nový kapitánský odznak.

FOTO VÁCLAV ŠTĚPÁN - LIŠKA

FOTO VÁCLAV ŠTĚPÁN - LIŠKA

Víkend na divoké vodě

Akce Víkend na divoké vodě proběhla první víkend v září opět na kanále v Roztokách. Účastnili se jí začátečníci i pokročilí, vodáci i „sucháči“. Tak jak bylo předem slíbeno, tak se plavalo, zachraňovalo a pádlovalo. Počasí nám vyšlo hezky, vody bylo akorát, přibyla nová kamarádství a někteří účastníci si i úspěšně splnili praxi ke Kapitánské zkoušce.

Celkově se tedy víkend povedl a líbil.

To vše, a mnohem víc jste mohli zažít na víkendu, který pro vás připravila Martina Barvířová a Fialík.

Těšíme se na vás opět na nějaké další vodě :-)

Fialík

FOTO ONDŘEJ NOVÁK

FOTO ONDŘEJ NOVÁK

FOTO ONDŘEJ NOVÁK

Byla už tma, když jsme přijždě-
li k základně, ve které jsme měli
strávit následující víkend. Víkend
plný zážitků a poznání. Po rych-
lém ubytování jsme se přesunuli
do jídelny, kde na nás už čekali
ostatní. Každý z nás se představil,
a protože jsme asi vypadali málo
vystrašeně, Fialík nám ještě pus-
til několik záběrů, na které asi jen
tak nezapomeneme.

Ráno nás probudilo nemilosrd-
ný tón budíku. V klidu jsme se na-
snídali, převlékli se do neoprenů a
vyrazili na kanál. Ze začátku se mi
kanál moc nelíbil. Všechnu vodu,
která se naskytla v okolí mých úst,
jsem vždy nemilosrdně spolykala.
Ke konci tréninku se to naštěstí
začalo zlepšovat.

V odpoledním bloku jsme šli na
lodě. Jako první jsme si s mojí sku-
pinou vybrali kajaky, na kterých
jsem se opravdu bála, zvláště pak
po poznámce, že JÁ se asi z kajaku
sama nedostanu. Naštěstí jsem
ani jednou neviděla dno..

Po kajacích jsme také zkoušeli
kánoe a rafty. To mně bavilo moc,
protože jsem věděla, že v tom nej-
sem sama. Den rychle utekl a už
byl opět večer, kdy jsme s vystra-
šenými obličejí sledovali nešťast-
níky bojující o život (naštěstí jen
na videu).

V neděli dopoledne jsme šli ješ-
tě na kanál, kde už se mi to začí-
nalo líbit. Zkoušeli jsme přechá-
zet proud. Připadali jsme si jako
surfaři, když nás odnášel proud
v našem neohroženém postoji.
Moc jsme se nasmáli. Také jsme
se zkoušeli navzájem zachraňovat
s pomocí házeček. Už jsme se ne-
báli skákat do vody – věděli jsme,
že se nám tu nic stát nemůže. Na-
stal čas k obědu a my jsme muse-
li sklízet vybavení. Po výborném
obědě následoval už jen úklid a
loučení. Den se chýlil ke konci a
auta z parkoviště postupně odjíž-
děla do svých domovů...

Eliška

Skautští lodmistři

Na nápad, postavit si v přístavu vlastní P550, mne přivedla realizace této výroby některými přístavy napříč republikou. Ve spolupráci s bývalou kapitánkou Hanou Netřebek – Šíšou se podařilo vypracovat to nejdůležitější, a to projekt s krásným názvem Skautští lodmistři do grantového programu vyhlášeného Středočeským krajem. Nutno dodat, že bez finanční podpory kraje bychom ho v takovéto podobě nebyli schopni uskutečnit.

Stavba první lodi proběhla v prostorách zapůjčených od jednoho z podporovatelů našeho přístavu v termínu 5. – 7. srpna 2016, stavba druhé lodi již na naší loděnici v termínu 15. – 16. října 2016, kde se v meziobdobí pilně pracovalo na vzniku nové klubovny ze čtyř kusů stavebních buněk. No a jak jinak pokřtít novou vodáckou klubovnu než stavbou lodi, nemám pravdu?

Během těchto dvou víkendů se nám podařilo společnými silami vyrobit dva trupy našich nových pramic. Již během stavby té první jsme ale přemýšleli, jak udělat druhou pramicí něčím výjimečnou. Už ani nevím, kdo přišel s nápadem obtisknout do jejího trupu

ruce těch, kteří se do její výroby nějakým způsobem zapojí, ale již ve chvíli, kdy tento nápad zazněl, bylo rozhodnuto. Zbývalo vyřešit to podstatné, a to jakým způsobem tuto myšlenku zrealizovat. První nápad vzít si rukavice a obtisknout ruce v nich jsme zavrhlí okamžitě – vždyť se latexové rukavice ve velikosti našich žabiček a vlčat nedělají a při použití větší velikosti by vznikl spíše rozmazaný flek než krásný obtisk ruky.

Natírání probarveného gelcoatu přímo na ruce se také nezdálo být ideálním řešením a nezbývalo tedy než vymyslet nějaký nátěr na ruce, který by je dokázal ochránit před zamazáním a u kterého by následně šla vrstva gelcoatu z tlapiček sundat jinak než obroušením. Tak nás napadlo, že když jde naseparovat kopyto lodi, proč by nešlo naseparovat stejným materiálem i ruce...? Zbývalo tedy vyzkoušet tuto myšlenku v praxi.

A tak, zatímco v okolí naší improvizované pracovní dílny pobíhala spousta vodáckého potěru, Danělka si nadvakrát natřela ruku separátorem a přišel na řadu první zkušební otisk... a s ním i ona tajemná chvíle číslo jedna – půjde to, nebo ne...? Budou děti, navnaděné právě na onen vlastní otisk tlapky, zklamané, když to nevyjde...? A ano, ono to šlo! První část našeho pokusu se podařila. Pak už to šlo jak namazaný stroj – děti rozdělili na čtyři skupiny a postupně je vést dovnitř, natřít ruku separátorem, nanést gelcoat příslušné barvy a šup s tlapkou do trupu lodi. A takto tiskla své tlapky jedna skupinka za druhou. Horší to bylo s dobou zasychání

na rukou, aby šly umýt, respektive oloupat. Někteří jedinci odjíždějí domů s tlapkami zabalenými do potravinové folie s tím, že si je rodiče doma nějakým způsobem umyjí :-)

Nejzáživnější část stavby loď jako takové pro děti tímto skončila a další dva dny už to byla poctivá práce s pryskyřicí a tkaninou, broušení, natírání, a zase broušení... Jak práce během víkendu pokračovaly, čím dál víc se blížila ona tajemná chvíle číslo dvě. Myšlenka na to, zda se celé martýrium s

otisknutými tlapkami nezmění ve flekatou loď, minimálně mne provázela celým pracovním víkendem. Když jsme ale vyloupili trup lodi z kopyta a poprvé jsem uviděl náš výtvar, ta obrovská rána, když mi ze srdce spadl ten obrovský balvan obav, musela být slyšet hodně daleko. Jedno bylo v té chvíli jasné, a to byl fakt, že naši loď už nikdo z Vás na společných akcích nepřehlédne :-)

To ale nebyl konec práce na následných lodích. Během podzimu a zimy si naše pramičky vyžádají

FOTO VÁCLAV ZEDÍNEK - VAŠEK

ještě mnoho hodin práce na postupném dodělání výdřevy a ostatních částí. Tyto práce budou pokračovat v průběhu jara tak, aby lodě byly schopné plavby a používání již od prvních teplejších dnů a zároveň jsme je mohli osadit takeláží a začít s nimi i plachtit. Více než tisíc dalších slov dokáží říct fotky z průběhu realizace.

Za náš přístav, bohatší o dvě přenádherné lodě, bych rád touto cestou vyjádřil obrovský dík několika lidem. Jako prvním děkuji Oskaru Randákovi za to, že jako skauti vůbec máme tento typ lodí, hned po něm Satysovi a Danělce, bez kterých bychom se k výrobě pramic asi neodhodlali, a dále pak všem, kteří nám s prací jakýmkoli způsobem pomohli – s čistým srdcem mohu prohlásit: DĚKUJEME!!!

Vašek Zedínek

Přístav RETRA Brandýs nad Labem

FOTO VÁCLAV ZEDÍNEK - VAŠEK

FOTO VÁCLAV ZEDÍNEK - VAŠEK

FOTO VÁCLAV ZEDÍNEK - VAŠEK

Podzimní sraz VS - Žďár nad Sázavou

Ve dnech 25. – 27. 11. 2016 proběhl ve Žďáru nad Sázavou. Opět po třech letech proběhly volby Hlavního kapitanátu (o zvolených členech si můžete přečíst v tomto čísle eKP). Zároveň měli účastníci srazu možnost zúčastnit se přesněmovních diskuzí, poznat město Žďár nad Sázavou nebo debatovat nad tím, jak bude vypadat a co bude řešit Kapitanát v dalším volebním období. V sobotní večer se pak během velkolepého plesu přenesli v čase do dob první republiky. V neděli užili další program zahrnující povídání o vlajkách, debatu o rovingu nebo vojenský výcvik.

Toto je velice zkrácená verze toho, co se na podzimním srazu dělo. Na tu delší si budete muset počkat do dalšího čísla Kapitánské pošty, ale abyste se měli na co těšit, přinášíme Vám netradičně „obrázkovou báseň“, jejíž autorem (stejně jako všech doprovodných fotografií) je Pošťák z Loun ☺

SETKÁNÍ K+K

ANEKDOTY NEHORÁZNÁ A NEMÍSTNÁ KRAMÁŘSKÁ ODRHOVAČKA NAZÝVANÁ SETKÁNÍ KUKUČŮ A KSICHTŮ

Poslyšte lidičky o srazu ve Žďáru, kam modrý košile zatáhli svou káru.

Sněm si tam se-zvali a další věci, možná, že řeknete, že samý kecý.

Že se všichni modří tak urputně hlásí? To se Cedník zeptal, zda chtěj pauzu ... asi ...

Vezír anekdot zná vskutku dost a dosti, Evičku a Lůču jimi stále hostí.

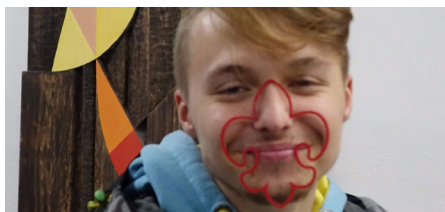
Naši vůdci s názory Bimba striktně nesouhlasí, vypočítal totiž, že má k hlasování dvoje hlasy.

To Šamanka, Dědek, Vulkán, Akéla z náčelní si hlavu vůbec nedělá.

Zdá se, že to Ve-zír má už dobře spočítaný/é, kdo bude mít kolik hlasů z Karviný/é a Haný/é.

Mládí dělá koni-ny každou chvíli, tenhle mladík obléká si na nos lilku.

Někomu pár in-formací před volbami stačí, jinému se neroz-hodnost v obličeji zračí.

Blecha sedí tiše, tiše jako myška, po straně glosu-je – kdo jiný než Liška

Někdo se při vol-bě HáKáVéeS zpotí, jiný propoceně košile zas fotí.

A když na nás přeci jenom někdy sedla depka, zlou náladu zahнала nám naše milá Sepka.

Nebylo to zrovna košér, že jsem štronzo řekl, Pytlík ztuhnul, Satys se smál, jiný se zas lekl.

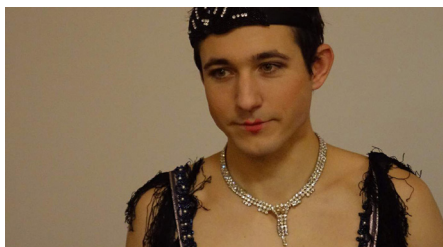
Želva na to kouká, na kroje a džíny, čeká od nás dárek – kousek zeleniny.

Cedníkovi po volbách už není do řeči, po podpisu sněmu úsměv ztuhnul ve křeči.

Pak když bylo rozhodnuto, do kopce se každý hrabal, v sáčku, vestě či v buřince, každý honem spěchal na bál.

Byť vypadá svůdně, kdekdo o ní snívá, co na prsou chybí, to dole přebývá.

Všechno v kole křepčí, veselí se spolu, točí se a dupe, nahoru a dolů.

A co nás pak zvedlo od našeho stolu? To když potom Cedník losoval tombolu.

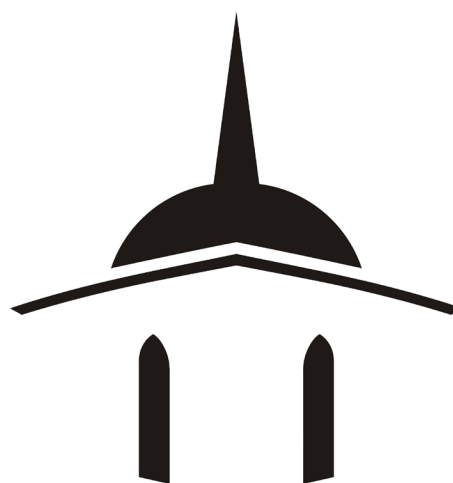
Už skončil ten víkend, mokrých košil, šátků, tak to vezmu ještě jednou po pořádku.

Vtrhli se jak sršni, zhtli, co se dalo. A co po nich zbylo? Velmi, velmi málo.

Trochu nepořádku, tak na jednu šichtu. A na fotkách párek kukučů a ksichtů.

Pošťák (kráceno)

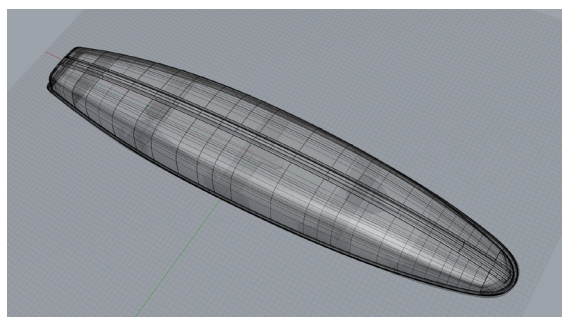
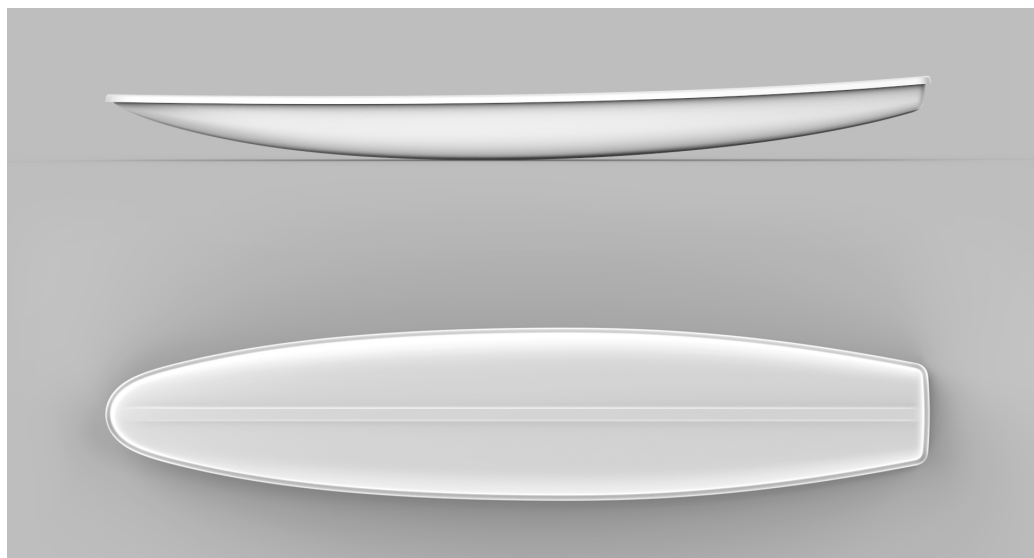

ŽĎÁR NAD SÁZAVOU

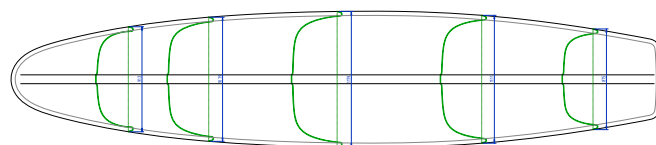
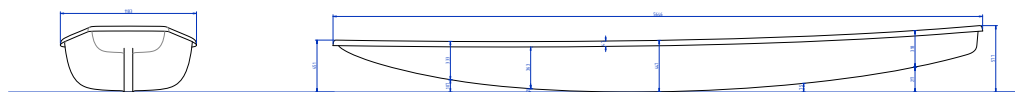
Dokonalá loď P550 - 5. díl

V této fázi je hotový model trupu lodi, což byla nejkomplicovanější část modelování. Na obrázcích je vidět srovnání naskenovaného trupu a nového „vyčištěného“ modelu. Tloušťka stěny je v tuto chvíli variabilní, přizpůsobí se dle technologie výroby. Data z takového modelu se můžou využít pro CNC obrábění, 3D tisk, laserové řezání apod. Dalšími kroky bude vymodelování všech vnitřních prvků a následná konzultace dat s výrobcem formy.

Sergej Kuckir

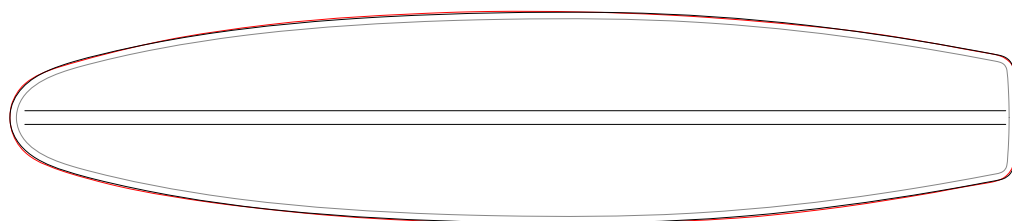

Trup - nový model

Trup - srovnání nového modelu a původního 3d skenu

nový model - černá
3d sken - červená

VÍTE, JAK JE DLOUHÁ LOĎ P550?
565 CM.

Skautský funkcionalismus, síla improvizace, odpad jako stavební materiál, jak se vaří z vody, když se chce, tak to jde... aneb

Jak jsme stavěli loděnici (2009) - IV. část

Silvestrovská výroba a uzení klobás se všem zalíbilo, takže jsme si ho v lednu zopakovali.

Do jara jsme pokračovali ve stavbě paland, stolů a lavic v kajutách.

Rozlehlé mělké kaluže, které se na jaře dlouho udržovaly na budoucím stanovém poli, nám ukázaly, že je nezbytné provést definitivní přesné vyspádování povrchu celého pozemku. Po té, co jsme zjistili, že bagr v tomto případě nadělá více škody než užitku, jsme to začali dělat ručně.

Znamenalo to snižovat terén od břehu jezera zkopáváním pásů drnů a hlíny, navážet je kolečky do kaluží a pečlivě do ztracena rozhrnovat.

Za čtyři dny jeden intenzivně pracující jedinec takto vyspádoval dvoumetrový pás pozemku od loděnice k jezeru. K určení spádu a rozhrnutí zeminy s milimetrovou přesností byly využity krásně rovné, 5,5 metrové lubové latě pro P550 (obr. 1). Po vyspádování 15 takových pásů bude zaručeno, že

ani za silného deště tu nebude mít nikdo ve stanu kaluž. V místech, kde to šlo, jsem kladl těsně k sobě celé drny, takže část stanového pole byla ihned zatravněna.

Tato technologie je časově, fyzicky (i psychomotoricky) velice náročná a vyžádá si spoustu času, ale žádné finance. A to bylo a zatím je rozhodující.

Z kroniky loděnice:

....práce byla ukončena nálety komárů v 20,00.

Navážení hlíny a její srovnávání buldozerem neušlo pozornosti místních lidí. Vešlo ve známost, že tu bude zrušena aktivní záplavová zóna. Od našich místních příznivců jsme se naštěstí na poslední chvíli dověděli, že místní občan podal na obecní úřad megaprojekt v 3D, ve kterém bylo vykreslené krásné westernové městečko s hotelem, parkurem, tenisovými kurty a bůhví čím ještě. Jen tak mimochodem v něm bylo zmíněno,

že současně zde stojící objekty (loděnice naše a sousedních YC) se pro účel projektu nehodí. Současně s projektem byla podána i žádost na odkoupení pozemků. A to nejen těch, na kterých stály loděnice, ale i daleko na všechny strany od nich. Taky začal „někdo“ trosit po vsi zprávy o nevzhledných boudách u jezera...

Sice jsme se to dozvěděli na poslední chvíli, ale i tak jiný „někdo“ roznesl v noci po vsi do schránek letáčky, které upozorňovaly, že takto už některé obce přišly o pozemky, které pak nový majitel s desetinásobným ziskem po částech rozprodal, po té, co oznámil, že se projekt z „objektivních“ důvodů nepodařilo zrealizovat. Tyto letáčky přinutily zastupitele svolat ke schválení prodeje veřejné zasedání obecní rady v místním sále.

Naštěstí už poučení občané na tomto zasedání zaplnili sál do posledního místečka a v diskusi jasně řekli, co si myslí o snaze

OBR. 1 FOTO ARCHIV ESKADRA OSTRAVA

OBR. 3 FOTO ARCHIV ESKADRA OSTRAVA

jednoho z nich získat pod cenou rozsáhlé obecní pozemky.

Oddechli jsme si a začali se věnovat i zevnějšku loděnice. Vrhli jsme se na škrábání, smirkování a natírání mříží a vrat (obr. 2, 3). Čelní stěnu jsme obložili palubkami a položili dlaždice před vchodem (dlaždice nikoliv zámkové, ale staré čtvercové, kterých je při rekonstrukcích chodníků všude plno k máni zdarma. obr. 4).

Taky jsme se dozvěděli, že místní YC, který obnovil svou činnost, se rozhodl postavit svou loděnici vedle naší. Vznikne tak nová hranice jachtařského areálu a my budeme uprostřed. S ohledem na předchozí události, ale i jinak, to pro nás byla zpráva radostná.

V srpnu a říjnu byly dvě velké brigády, jelikož se konečně pracovně ztopořily i dva nově vzniklé kmeny našich R+R, kteří si, bůh ví proč, dali název Recese a Protože. Kopali, prosívali, převáželi, kamenovali, uklízeli, no radost pohledět jak se pokaždé práce pohnuly.

Z kroniky loděnice:

8. 2009: Žoržet, Sten, Kolosáňka, Knar, Kokos, Vodník, Mobil, Zvoněk: prosívání zeminy, kamenování cesty, kladení obrubníků.

OBR. 2 FOTO ARCHIV ESKADRA OSTRAVA

OBR. 4 FOTO ARCHIV ESKADRA OSTRAVA

„Víme, že dnes přivezou 11 obrubníků, a tak se všichni snaží. Kokos se stává vrchním vozíčem písčité zeminy.“

Taky jsme za pomoci hydraulických zvedáků podruhé nivelovali základy buněk. Doufejme, že na posledy.

V září a říjnu byly provedeny přelomové práce – výkopy a položení el. kabelu a vodovodní hadice. Byl to fofr, protože jsme tušili, co si užijeme, když je nezahrneme do příchodu dešťů.

Z kroniky loděnice:

29. 9. Sten, Žoržet, Kolosáňka

Výše uvedená vodoelektromontážní četa nečekala na elektromajstra Jardu a natáhli na kabel chráničku a položili ho do výkopu. Jar da dorazil, shledal vše O.K., položil se Stenem vodu, Kolosáňka s Žž už zasypávali kabel. To nejdůležitější nakonec: Kolosáňka zadělal spejšl těsto a smažil perfektní New Zealand placičky.

Srpen-říjen 2009 bylo asi pracovně nejintenzivnější období v historii stavby loděnice. Rovněž naši noví sousedé se rozhýbali a

usadili betonové dílce pro základy své nové loděnice.

I přes ne příliš příznivé počasí jsme do konce roku ještě stihli udělat další část povrchových úprav a příjezdové cesty.

Dosud nebyvalý roční objem prací na loděnici byl způsoben rozhodnutím jarního srazu VS, že se tu příští rok uskuteční SKARE 2010.

Z kroniky loděnice:

23. 10. Sten, Lojza, Žž, Vodník + Protože + Recese

usazování patníků, kamenování cesty, výkop a uložení drenáže, škrábání a natírání

mříží, zpevňování nové hranice aktivní zátopové zóny

Silvestra a příchod roku 2010 jsme opět zodpovědně oslavili tady. Cech uzenářský a řeznický se opět předvedl, navíc rozšířil své pochoutky o zabíjačkovou polévku, ovar a maso se zeleninou v aspiku. Být to na Primě v „Prostřeno“, tak tam excelujem.

Sten Eskadra Ostrava

Mokr  dějiny zem  Koruny  esk 

XXIV.  ast: Ve fraku - loďařský dynastie

Jak už víme, odjak ziva byl u nás zárukou výdělku obchod se solí. Doprava z Rakouska loděmi byla mnohem levn j , než na vozecch nebo soumarech, a proto v  esk ch Budějovicích, prvním v t m m st  na  esk  straně, vznikla nejen celnice, ale i překladiště. A protože jednotliv  země Rakouského císařství měly prostupnost asi jako dnešní okresy, začali za atkem 18. století přicházet do Budějovic za výdělkem  ikovn  chlapi z Horn ch Rakous.

Jist  Simon Lahner sem přišel někdy před rokem 1730 od jezera Traunsee. Přivezl si manželku Barboru, syny Simona, Jakoba a Andrease, a zkušenosti s přepravou soli. Synové se potatili.

Nejstar  Simon (tedy Simon jr.) se stal císařsko-kr lovsk m lo mistrem, tedy stavitelem a provozovatelem lod  stavěných v loděnici čtyři Dvory.

Jakob se sňatkem stal naturalizovaným občanem Budějovic a zetěm tehde j ho správce solného  řadu tamt . Nejmlad  Andreas převzal po Simonov  smrti m sto  efa loděnice.

Andreas byl  sp sn  (měl sedm d t ) a jeho místo později převzal nejstar  syn Thomas. Firma běžela a Thomas měl  as porozhl dnout se po dal m zdroji výdělku.

V době ekonomických reform

za spoluvl dy Josefa II. s Marií Terezií byl zrušen státní monopol na přepravu soli. Tehdy Thomas, kter  se už nepsal Lahne, ale Lanna, ponoukl Schwarzenberg, aby po tom skočili. Stalo se.

Přeprava soli z Budějovic do Týna nad Vltavou a dále do  d kova byla r. 1773 svěřena schwarzenbersk mu panství Hlubok , přeprava od  d kova do Prahy pak schwarzenbersk mu panství Orlík n. Vlt. Z Prahy už to vozili soukrom  lo aři.

 ikula Thomas, chcete-li Tomáš, se s úředníky hlubockého panství dohodl, že dřevo na stavbu lod  bude za re ijn  cenu odb rat z jejich lesů. Za to rodinn  firma Lanna p evzme veškerou organizaci p epavy, kter  nebyla mal  (100 000 vídeňských centů soli ro n ). Vedle toho si Thomas od Schwarzenbergů koupil jednu lo , na kter  provozoval výdělečnou dopravu soli ve zm n n m „pásmu volného obchodu“ z Prahy po St rekov.

Firma ut esen  rostla a Thomas si mohl dovolit být otcem t n cti d t . Když se r. 1797 upracoval k smrti, převzal jeho místo a firmu ve svých pětadvaceti letech nejstar  syn Tadeáš (Thadd us). Zavedl stavbu v t j ho typu lod  o nosnosti 340 vídeňských centů (1 v deňsk  cent = 56 kg) a r. 1818 si od hlubockého panství přepravu soli pronajal celou. Nedalo mu to ani moc přemlouvání, protože v t e ky z p epavy už pár let klesaly. Tadeáš však výnosy za s l doplnil přepravou tuhy, k řidy a obilí.

Ani on nešetřil na po tu dětí, měl jich sedm. Třetího z nich, Adalberta neboli Vojtěcha nechal po gymnáziu studovat pražskou polytechniku. Když se ale uk azalo, že Vojta pro hádku s profesorem studia nedokonč, nechal jej pracovat v loděnici jako dělníka, později jezdit na   fech jako plavce až do Hamburku a nakonec složit vr tenskou zkoušku.

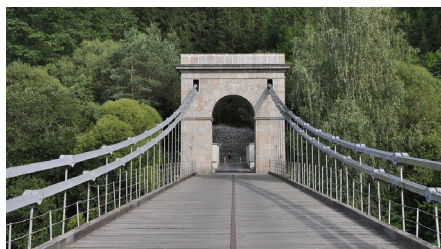

Tento Vojtěch převzal rodinnou firmu po smrti Tade  ov  r. 1828. Od Schwarzenbergů koupil celou loděnici čtyři Dvory a roz iril na podnik produkující 300 lod  (tzv. jihočeských nah  ) ro n . Ziskal zakázku na splavnění Vltavy a Labe, své finance investoval i do

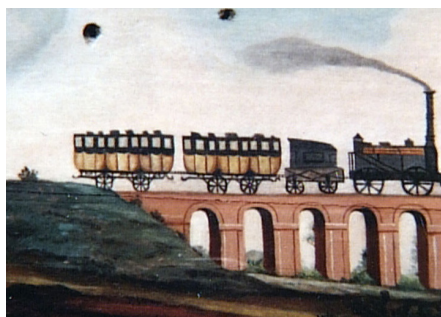
konkurenční železniční dopravy. Jako akcionář měl přes deset let pronajatou koněspřezku z  eských Budějovic do Lince.

Polovina devatenáctého století se v Čechách vyznačovala velkým průmyslovým rozmachem a Vojtěch Lanna se na něm velmi aktivně podílel. Otvíral uhelné doly a železárny na Kladně, firma postavila v Praze řetězový most Františka Josefa (teprve druhý pražský most po Karlově),  elezniční Negrelliho viadukt (to je ten, za kterým je cíl závodu Přes tři jezy) a v Podolsku řetězový most přes Vltavu (dnes přestěhovaný přes Lužnici u Stádlce –opařanšti znají).

Navrhl lodní těleso parníku Bohemia (zmíněného v minulé kapitole) a prohloubil koryta Labe parními bagry. V roce 1853 spoluzakládal akciovou společnost Buřtěhradská dráha, která koňku z Prahy do Lán přestavěla na parostrojní provoz a protáhla až do Kralup (odkud Lanna svými loděmi vozil kladenské uhlí a hutní materiál až do Magdeburku). Stavěl i železnice z Pardubic do Liberce, z Prahy do Plzně, z Bakova přes Varnsdorf do D ečina, pražská nádraží a vodárny.

 eské Budějovice mu už byly malé, proto v polovině 19. století přesídlil do Prahy, kde si na rohu Hybernské a Jezdecké ul. dal vybudovat palác a v Bubenci vilu. Byl mecenášem (to je starý výraz pro sponzora) umění a sám p y psal verše. Svými zaměstnanci se ve firmě nechával oslovovat „pantáta“.

Díky tak náročnému způsobu života měl jen dvě děti – Adalberta a Filippinu a kleplo jej už v 61 letech.

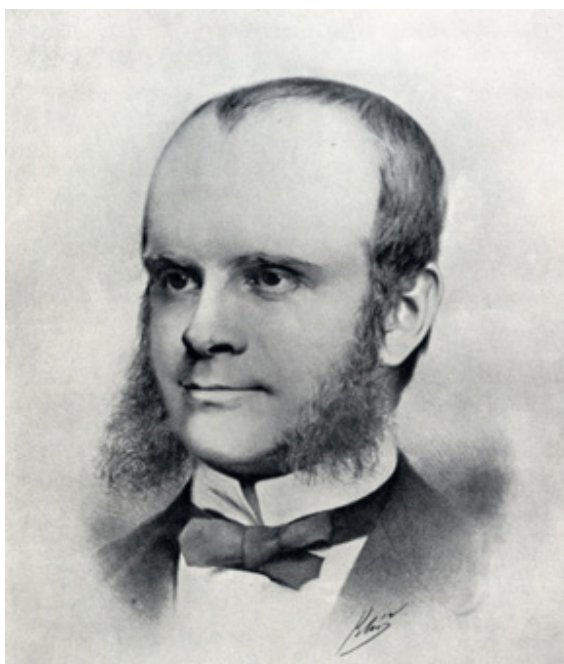
Otcovu firmu tedy r. 1866 převzal Adalbert (Vojtěch) junior a pokračoval v jeho aktivitách.

Jeho otec se sám přesvědčil, že začínat od píky je užitečné, a proto syna nechal poznat na vlastní kůži práci lodníka, dělníka, horníka, hutníka, skladníka, účetního, pokladníka a dílovedoucího. Poslal jej navštívit pařížskou světovou výstavu a belgické a anglické doly a hutě. Nakonec ho v roce 1858 učinil společníkem s podpisovým právem.

Junior doháněl tatíka ve všem, takže se málem nedožil pětadvacítky. Lékař mu nařídil zvolnit a věnovat se nějakému koníčku. Při rekonvalescenci v Alpách navštívil Mnichov, který byl díky tehdejšímu bavorskému poněkud trhlému králi Ludvíkovi centrem výtvarného umění. Bertík se tím nějak nakazil a začal sbírat především sklo a obrazy, po návštěvě saských Drážďan i porcelán. Mecenášsky podporoval různé spolky, spoluzaložil Umělecko

pr myslov  muzeum, vystavoval v něm, dokonce mu věnoval (a po letech na z klad  neshod zase odebral) sbírku antických, italských a  esk ch artefaktů o 1200 kusech. Byl  lenem Obchodn  a  ivnostensk  komory, císařem pov šen do šlechtického stavu a k st ru se stal členem pansk  sněmovny (= senátorem).

Firma Lanna v t  době už neprovozovala lodní dopravu, ale stavební úpravy řek. Mj. regulovala tok Vltavy, Lužnice a Blanice, zbudovala holeřovick  p stavn  a hořinsk  kanál, v Mělníku často myln  vn man  jako  st  Vltavy do Labe.

A protože měl plaveck  kořeny, pro dopravu veřker ho stavebního materiálu a práce v korytu řek si vybuodoval flotilu pracovních

parníků pojmennov n ch Lanna 1 a  Lanna12.

Po jeho smrti r. 1909 převzal firmu už třetí Vojtěch Frantiřek Josef. Vystudoval práva, ale podnikání mu nějak neřlo. Firma sice za jeho vedení jeřt  stihla postavit

zdymadlo u pra sk  řtvanice, ale pak Vojtěch nejml. prodal  ast rodného jm n , odstěhoval se do Německa a v r. 1920 p vedl podnik na banku Bohemia s podmínkou, že se stále bude jmenovat LANNA ASS.

Pod tímto jménem vydržela až do r. 1948, kdy byla znárodněna, aby se postupn  p ejmenov vala na VHS, Vodostavby, Průmstav a dnes transformovala do Metrostavu a Hochtief CZ.

Lannově se cítili být českými vlastenci, ale rakouskými občany. Proto ti Vojt chov /Adalbertov .

Po Lannech zůstal v Praze p l c, bubeneck  vila, zarostl  hrobka na Olřanech a samozřejmě spousta vodních staveb včetně vodo t .

V  esk ch Budějovicích mají sochu, rekonstruovanou lodenici, osobn  loď Vojtěch Lanna a motorov  člun Vojtěch Lanna jr.

Vezír

P iřt : Ve fraku – primátor

Termínka

6.-8.1.2017	KLŠVS – 5. víkend (setkání absolventů školy, vyhodnocení KLŠVS) – Jablonec nad Nisou
14. 1. 2017	2. ples přístavu Třináctka Opařany
28. 1. 2017	24. Námořnický balón Eskadry Ostrava
3.-5. 3. 2017	ILŠVS – 1. víkend
7.-9. 4. 2017	Jarní sraz VS
28. 4. – 1. 5. 2017	Skare
5.-7. 5. 2017	ILŠVS – 2. víkend + ČLK SEALs jarní víkend
14. 5.	Kotorský závod a memoriál Jirky Bělského – Liberec
19.-21. 5. 2017	ILŠVS – 3. víkend
25.-28. 5. 2017	Sindibád Race
2.-3. 6. 2017	Meandry – Mimoňské pádlo – Mimoň
3. 6. 2017	BsB regata – Brandýs nad Labem
21. 7. – 6. 8. 2017	Admiraltní plavba – Polský Karibik
6.-12. 8. 2017	Aqua – Slovensko
11.-20. 8. 2017	ILŠVS a ČLK Seals letní běh
12.-13. 8. 2017	KuK regata – Slezská Harta
18.-27. 8. 2017	Námořní akademie – letní část
26. 8. – 2. 9. 2017	Lodní tesař – Seč
15.-17. 9. 2017	Viking Race
28. 9. 2017	Napříč Prahou – přes tři jezy
6.-8. 10. 2017	Námořní akademie – podzimní víkend – Mimoň
7. 10. 2017	Jablonecká regata
15. 10. 2017	Orlický pětistraton
3.-5. 11. 2017	ILŠVS – 4. víkend + ČLK SEALs zkuškový víkend
10.-12. 11. 2017	Podzimní sraz VS
16.-19. 11. 2017	Námořní akademie – závěrečný víkend – Plzeň
24.-26. 11. 2017	ILŠVS – závěrečný víkend

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

METODICKÝ A INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ HKVS

číslo 47, prosinec 2016

Vydává Hlavní kapitanát vodních skautů pro vnitřní potřebu.

Kapitánskou poštu dostávají emailem všichni registrovaní kapitáni oddílů vodních skautů, krajští kapitáni a činovníci HKVS. Pokud si přejete být zařazeni do databáze příjemců, či z ní naopak vyřazeni, pošlete svůj e-mail na adresu kp@skaut.cz. Aktuální číslo Kapitánské pošty i archiv starších čísel je k dispozici také na webových stránkách HKVS.

Příspěvky, postřehy, připomínky, informace, pozvánky či fotky zasílejte na adresu: kp@skaut.cz.

Do tohoto čísla přispěli: Pavel Bár – Pavlík, Vladimír Cvrček – Vezír, Radek Dokoupil – Bimbo, Tomáš Fiala – Fialík, Jan Fischer – Hvězdář, Stanislav Holec – Sten, Martin Chlad – Flint, Jana Karaová – Kulda, Sergej Kuckir, Radka Kurková – Kin, Eliška Michlová, Martin Píček – Silvestr, David Pospíchal – Ikar, František Pospíšil – Pošťák, David Svoboda – Cedník, Lumír Swiech – Blecha, Simona Zatloukalová – Koblížek, Václav Zedínek – Vašek, Kateřina Zíková – Zip, tým Aqua, tým Námořní akademie, tým Seals

Fotografie uvnitř čísla: Jana Karaová – Kulda, Ondřej Novák, František Pospíšil – Pošťák, Václav Zedínek – Vašek, archiv Eskadra Ostrava, archiv členů HKVS, archiv Námořní akademie, archiv Oskara, archiv Viribus Unitis, Skautské století, Skautský institut, SolidVision, z knihy Dravé řeky: Vodáckovy toučky po Kavkaze (Miroslav Malík, Svět sovětů, 1964)

Foto na titulní straně: Ondřej Novák

Redakční rada: členové Hlavního kapitanátu vodních skautů

Korektury: David Svoboda – Cedník • **Sazba:** Michal Pavlů • **E-mailové rozesílání:** Michal Hoznedl – Bobr